

KlaNsROPET

Nr. 88

Desember 2011

UTEN
OPSJONER!

Tema:
Oslos stolthet

Nummer 88 – des. 2011
Klansropet er Klanens medlemsblad.
Bidrag sendes til ropet@klanen.no
Oppslag: 8200

Redaksjonen avsluttet 4. desember 2011

Forsidefoto: Jarle Teigoy

Alle signerte artikler står for artikkelforfatterens regning.

Redaktør: Kjell Henning Thon

Redaksjonsmedarbeider: Frode Sandberg

Layout: Tale Døyle Jonassen, Leif Ketil Solberg

Annonsealg: Bengt A. Calmeyer
e-post: annonse@klanen.no

Adresse:

Klansropet,
Postboks 6934, St. Olavs Plass, 0130 Oslo
Styret: Svein Erik Rogsund Vålerenga Bakke, Daniel Katirae, Christian Kjellsen, marit nyborg, Morten Nydal, Erling Rostvåg, Frode Ræder. Vara: Bengt A. Calmeyer, Eystein Jacobsen
e-post: styret@klanen.no

Arbeidslagene i Klanen:

Medlemsservice: Arnt Pedersen
e-post: medlem@klanen.no

Økonomi: Steinar Jensen og André Schulte
e-post: økonomi@klanen.no

Sang: Nimo Gasparini og Eystein Jacobsen
e-post: sang@klanen.no

Tifo: Øystein Rosenlund
e-post: tifo@klanen.no

Sikkerhet/Kst: Morten Nydal/Svein Erik Rogsund Bakke/Bengt Calmeyer/Kay Aardalen
e-post: nydal@klanen.no/leder.kst@gmail.com

Turer: Jostein Ellingsen og Christian Kjellsen
e-post: tur@klanen.no

Klansropet: Kjell Henning Thon
e-post: ropet@klanen.no

Ishockey: Marius Wivegh
e-post: marius@klanen.no

Håndball: Marius Wivegh/Mikkel Kjelstrup
e-post: hands@klanen.no

IT/Klanen.no: Joachim Strandberg
e-post: webservice@klanen.no

Klanens webradio: Rune Julsvik
e-post: rj@klanen.no

Spenn og sånt: Gjermund Nordtug/Morten Nydal
e-post: nydal@klanen.no

Medlemskap i Klanen koster 200,-

Medlemskap for barn under 16 år koster 75,- (uten Klansropet)

Kontonr.: 6005 05 05319 medlem@klanen.no

Innhold:

Tema: Oslos stolthet s. 24

NESTE NUMMER:

Klansropet nummer 89 er ute til seriestart i fotball 25. mars.

Tema denne gangen er **De Andre**. Her ønsker vi å sette fokus på alt annet enn Vålerenga. Har du et hatlag du ønsker å si noe om, så ta kontakt, så ordner vi det. Vil du beskrive hvordan bondetamper eller fisketemmere på ditt hjemsted gjør det, skriv noen ord om saken.

Vi regner ikke med at dette nummeret av Klansropet (heller) vil bli tatt inn i Store Norske Leksikon, men ser for oss at det kan bli en morsom øvelse i hjerterå hets.

I tillegg til artikler som passer med temaet, ønsker vi de sedvanlige tingene: leserbrev, fotografier, tegninger og innlegg, pluss skjefinger fra denne og andre galakser.

Deadline er 1. mars. Bidrag sendes til ropet@klanen.no.

Året da vi skulle vinne alt...

Etterpåklokskap er den mest presise av alle vitenskaper. Derfor er det lettere å oppsummere det året som har gått enn det er å spå om det året som kommer. Klansropet er på ingen måte fornøyd med fotballsesongen 2011. Fra vårt ståsted er det få aktører (som det heter på omdømmeekspert-norsk) som kan gå ut av året med hevet hode.

2011 var sesongen da Vålerenga fotball skulle vinne alt, dominere seg gjennom sesongen og leke med motstanderne. I stedet endte vi opp med noe helt annet. Det skyldes mange ting som hver for seg kan bortforklares. Men i sum har Vålerenga og Klanen gjennom året tydelig fått erfare at vi ikke evner å være så profesjonelle som det kreves i alle sammenhenger. Med oss i klubben av de som ikke er ufeilbarlige har vi mange andre, både medier, tv-rettighetshavere og Norges Fotballforbund.

Selv om de vet det selv, har verken Martin Andresen, spillerne eller trenerapparatet i Vålerenga prestert som forventet denne sesongen. Vi var kommet langt ut på høstparten før vi spilte én hel tilnærmet god kamp. Presisjon, samhandling, gode løp og selvtillit var fremmedord for Vålerengas spillere enten spillet foregikk på hjemmebane eller langt borte. Det er ikke godt nok på dette nivået.

Klanens sesong har vært opp og ned både på og utenfor tribunen. Stemningsmessig har de største nedturene kommet på hjemmebane, mens hendelser for eksempel i Bergen og på Kringsjø gjør at mediene kvesser knivene mot oss. Dette skal vi vite at kan skje. Derfor bør vi være føre var. Kanskje vi skal tenke oss om en gang ekstra før vi pynter oss til junior-

kamp mot Lyn, og tilsvarende kanskje la være å ta telefonen når vi er på kamp.

Administrasjonen i Vålerenga har heller ikke vært heldige med det de har gjort. De har ikke klart å lokke flere tilskuere til Ullevaal, og måten de lokket Veigar Páll Gunnarsson til klubben har gjort pølsepapir til en hederbetegnelse i husstander på Oslos østkant. Hvis man for eksempel følger Lars Bohinen på Twitter, er det mye som tyder på at kreative løsninger har vært standarden i kontrakts- og overgangs-saker i det norske fotbollsirkuset i mange år. Om Truls Haakonsen og Inge André Olsen er sjonglører, klovner eller mislykkede flammeslukere vil tiden vise.

Media velter seg i denne typen saker, de forhåndsdømmer og de elsker å kunne slå opp Vålerenga på en forside når de kan. Og mens opplagene faller til bunns, virker det som om etterretteligheten tar heisen ned etter. At mediene ikke har dekning for alt de sier er ikke noe nytt, men kampanjejournalistikken vi har sett i fotballen denne høsten skal man lete lenge etter for å finne tilsvarende. Men at den enes uetterrettelighet brukes som kilde for den neste er heller ikke noe nytt.

TV2 lever av at norsk fotball er i vinden. Den milliarder de betalte for dagens fotballrettigheter tar utgangspunkt i at fotball er noe det snakkes om på arbeidsplasser, studiesteder og andre steder folk møtes. Men der Mini, Davy Wathne og Ivar Hoff tar feil, er når de snakker ned sitt eget produkt. Etter flere år med en intens kritikk av dommere, trenere og spillere, tror den norske fotballinteresserte i dag at norsk fotball er så dårlig som Mini

hevder, og de tror også at en ving på 140 cm gikk på vannet i forrige tiår. Det er grunnen til at over 900 000 i 2006 så Rosenborg-Brann, mens mer enn 30 % færre så denne sesongens mest sette eliteseriekamp.

Norsk Toppfotball og Norges Fotballforbund har solgt medierettighetene. Det har gitt en eliteserie som startet holmenkoll søndagen og sluttet første søndag i advent, med fire kampdager hver helg. Dette har mye av ansvaret for publikumssvikten man har sett på stadionene. For selv om publikumsnedgangen offisielt ikke er mange prosentene, så lar ikke vi som er på stadion oss lure. Vi ser det samme som vi har sett på landskamper lenge. At billetter er solgt betyr ikke at noen benytter seg av billettene.

Inn kommer så NFFs reddende engel. I skinrende rustning: Den nye generalsekretæren Kjetil Siem. Han vektlegger i en slags improvisert tiltredelsestale at det er viktig at alle følger lover og regler for å holde fotballens omdømme på plass. Dette er samme Siem som da han var i Vålerenga ble omtalt som «mannen som aldri har kjørt en ytterving i hele sitt liv». Dette er selvsagt ikke bokstavelig talt. Men det betyr at dersom Kjetil Siem finner en snarvei, så tar han den. Og kommer man da fram, kommer man også raskest fram. Møter man noen på veien kan det imidlertid fort ende opp med et smell.

La oss håpe alle parter har lært noe for neste sesong tar til. For da tar vi gull!

Kjell Henning Thon, redaktør

Snipp snapp snute...

Så var Martin Andresen og hans totalfotballeventyr ute...? Eller, nei det stemmer, klubben har jo sjølsagt(?) gitt mannen kontrakt ut 2013...

■ *Tekst: Nimo Gasparini*

Det e'kke alltid enkelt å vite når man skal stå bak hovedtrener'n til klubben i ens hjerte, for som en trofast tribunesliter så bør man etter min mening alltid ha et kritisk blikk på hva som skjer i og rundt klubben og laget man bruker livet sitt på. Men samtidig vite når man skal holde kjeft og stole på at tid, hard jobbing, penger og overgang vil gjøre tankene og skepsisen til skamme.

Jeg har kommet til det punktet at skuffelsen og skepsisen som har bygget seg opp i løpet av sesongen sier meg at det er på tide for Martin Andresen å takke for seg. Det går så absolutt ikke på personen, syns han fortsatt virker som en likanes kar og han har helt sikkert mye for seg som fotballtrener. Kunnskap og erfaring som spiller har han i bølgevis. Ikke noe minus at fyren er glad i klubben i tillegg. Men alt dette har ingenting å si når det kommer til hva som teller for en klubb som Vålenga, med påståtte ambisjoner om å være ledende i Norden og unike i Europa... Resultater er hva som gjelder, i hvert fall over tid og spesielt med tanke på hva slags midler som har vært tilgjengelig og brukt i denne perioden. Det er jeg temmelig sikker på at Martin Andresen er smertelig klar over sjøl.

Summen for meg blir at Martin må se seg sjøl i speilet og spørre seg om han er den rette mannen for jobben, etter 10. plass, 7. plass, 2. plass og til slutt 7. plass. Ett cupmesterskap ja, men er det godt nok på fire år? Hvis han er oppriktig glad i klubben, så påstår jeg at han bør vurdere sin stilling i samråd med klubbledelsen. Takket være den «geniale» forlengelsen av kontrakten hans, så er det vel ganske åpenbart at noen form for avskjedigelse uten at det koster klubben mange kroner er utelukket. Dermed håper jeg at Martin Andresen

kan forlate skuta med æra i behold, mission failed rett og slett. Det var et reelt forsøk, men det holdt ikke.

Det må sjølsagt være en mer enn god nok erstatte i bakhånd, det krever en over gjennomsnittet innsats fra klubbledelsen. Den jobben må startes nå, hørte dere? Ikke neste uke, eller måned, 2012 er rett rundt hjørnet – NÅ! Hvis den sportslige ledelsen i klubben ikke innser at det bør være noen reelle alternativer til prosjekt Martin etter en elendig sesong i alle turneringer, så bør dem se seg om rundt på kontinentet. Ingen fotballklubber, med mål om heder og ære i serie, cup og E-cup (vi har fortsatt det, eller?), lar så mange sesonger uten resultater og pokaler passere uten å ta grep, dvs. utskiftninger. Stort sett i den sportslige ledelsen ja.

Hvis det gjøres en seriøs jobb for å komme opp med noen alternativer, og man etter å ha veid disse mot Martin Andresen fortsatt konkluderer med at hans visjon, stil, arbeidsmetoder og resultater er det beste Vålenga kan ha bak roret i 2012, så må jeg bare akseptere det. Men hvis visa fortsatt er 100 % tillit uten noen form for forsøk på å finne alternativer, så må jeg spørre om å få den samme resepten (på hvilket hemmelig apotek?) dere får, så jeg kan slippe å bekymre meg gjennom nok en sesong.

Det er mye bra Martin har innført i løpet av perioden sin, som han absolutt skal ha cred for, og nettopp derfor må alternativene helst være noen med en lignende fotballfilosofi. Også fordi jeg håper at ikke alle i det sportslige apparatet forsvinner, men ingen er hevet over klubben. Jeg både håper og tror at de aller fleste som er ansatt i dag ikke er der utelukkende pga. Martin Andresen, men fordi dem vil være i klubben og ser potensialet til laget og spillerne.

Mulig jeg er helt på bærtur, men jeg prøver å få med meg det meste av intervjuer og reportasjer før og etter kamper. Dessverre virker det for meg som om det er en eller annen form for unnskyldning hver jævla gang laget har gått på trynet, det vil jeg påstå er en uting for en hovedtrener. Unnskyldninger er som rasshøl, alle

↑ **Martin Andresen.**

Foto: Kjetil Ree / cc-by-sa-3.0

har et. Mens spillerne virker litt mer åpenbart skuffa over at det ikke har gått veien, naturlig nok. Det som er enda mer naturlig, er at det er trener'n og apparatet rundt ham sitt ansvar å sørge for at dem er forberedt til hver eneste kamp og at prestasjonene står i stil til forventninger og kvalitet på mannskapet. At store deler av årets tropp har underprestert og dalt mange hakk siden 2010 er ingen

nyhet, det som må på bordet og slås fast, er at det i hovedsak er Martins ansvar. Hvilke grep er gjort siden den katastrofale bridgeoppkjøringa til 2011-sesongen?

Kanskje det fysiske grunnlaget til spillerne bør legges på feltet i større grad? Vålerenga Fotball har i 2011 hatt en haug av sentrale spillere som ikke har vært i nærheten av det nivået man kunne forvente. Det sier meg at noen har slurva i oppkjøringsfasen og i treningsgrunnlaget underveis. Noen må ta ansvar.

Uansett hva som skjer med Martin, så er en ting sikkert, og det er at Hamars stolte(?) sønn Truls Haakonsen ikke kan vise seg med vårt stolte og vakre emblem noensinne igjen. Og nei, du e'kke utaforskyldspørsmålet fordi du ikke er medlem av klubben du har jobba for de siste fire åra. Tvert imot for min del, og det kan klubben ta inn over seg samtidig; Når du står på TV uke inn og ut som sportsdirektør i landets største klubb, med logoen på brystet, så er det minste å forvente at du er medlem hos dem du jobber for...

Når du så presterer å stå bak en av norsk fotballs største skandaler noensinne, så er det kroken på døra. Noen som snakka om om-dømme og rykte? Sportsdirektører fins det nok av. Og nei, jeg tror ikke Trulsegutten har gjort dette på egen hånd, men fram til vi eventuelt får vite det, så tar den med ansvaret sin hatt og går, så jævla enkelt er det. En god ting kom ut av svineriet, nemlig Veigar Pall Gunnarsson, en dritbra fotballspiller uten tvil. Og enda viktigere, du må ikke la papirskyverne og skribentene i pressa blande deg inn i solet. Du spiller for VIF, vi støtter deg, 100 %.

Hvis valget fortsatt er Martin Andresen i 2012, så legger jeg ikke skjul på at jeg støtter han også, fordi det viktigste er VIF og ingen er tjent med at vi ikke støtter trener'n til laget og klubben vi elsker. Men jeg mener det er på høy tid å finne en ny trener. I hvert fall ta debatten og seriøst vurdere andre kandidater. Hvis ikke så gambler dere med sesongen 2012 og enda viktigere, 2013... Ingen skam i å snu, sa...

fokus: TRIBUNELIV

Sesongen har vært lang. Sesongen har vært varierende og sesongen har tidvis vært slitsom. Gjennom året som har gått, har det skjedd en masse rare ting. På de kommende sidene ser vi på noe av det som har skjedd rundt tribunelivet i Klanen i år.

Det vil si at vi lar Svenna si noe om hvordan han oppfattet situasjonen i og rundt kampen i Bergen. Vi lar styret si noe om bota vi fikk etter juniorkampen mot Lyn på Kringsjø, og vi lar EngaSang og EngaTifo si noe om sesongen i helhet fra disse arbeidslagenes side.

Dermed runder vi av tribunelivet for fotballsesongen 2011, og oppfordrer alle til å trene stemmen sin for neste sesong med å se Vålerenga Hockey og Vålerenga Håndball gjennom vinteren.

Jævla pøbler!

Jævla pøbler, dere bare lager bråk og driter i fotballen, forbanna søppel!

■ Tekst: Svein Erik «Svenna» Bakke
■ Foto: Line Svalastog

Dette har mange av oss fått høre mer enn en gang og flere av oss vil garantert få høre det igjen. Vi følger våre lag i tykt og tynt, år ut og år inn. Nederlag på nederlag men vi gir aldri opp. Noen ganger blir det et slagsmål eller to på vår ferd. Det hender også at vi bruker pyro uten å ha fått lov og slenger med leppa til de innfødte, i tillegg til at vi er høylytte og har et vulgært språk.

Morten «ta-deg-ei-bolle» P. ville beskrevet det hele som en ubehøvlet bærmåte som er en skam for fotballen og at vi i Norge bør skape vårt eget Guantanamo. Dit kan man sende alle fans slik at fotballen blir fri for pøbler og uromomenter og fotballen blir et sted der snille og flotte folk som virkelig brenner for sporten kan se sine kamper i fred og ro. Eller?

Hvorfor er det alltid fansen som blir kalt søppel, pøbler, hooligans eller «scum of the earth», som Tony Blair en gang sa om engelske fans samtidig som han bombet Irak? Alt vi fans gjør er selvsagt ikke alltid like smart og det hender stadig at vi driter oss ut litt på den ene eller andre måten. Vi gjør ting som er langt over streken til tider men som oftest er dette i affekt og blir utløst av følelser for klubben vår. Det er ikke alltid fornuften er til side når følelsene tar overhånd, men uansett hvor dumt enkelte mener at vi oppfører oss så er det noe som skjer fordi de fleste faktisk har et ærlig og ekte engasjement for klubben sin.

Når lederne i fotballen gjør noe galt så er det ingen som hyler opp og skriker om pøbler og hooligans. Det er mye råtten i fotballen, men vi fansen er ikke i nærheten av å være pøbler. Selv de gutta som velger å denge dritten ut av hverandre i skogen eller i en park blir for skolegutter å regne når de kommer til de virkelige svina. Folk som ikke skyr noen midler for å berike seg selv og som gir totalt faen i fotballen. Noen ganger føles det som om fansen blir brukt som syndebukker for å dekke over all dritten i fotballen.

Da fansen til Bosnia bombet Ullevaal med bluss mot Norge ble de selvsagt fremstilt som tullinger som bare ville lage kvalm. Ingen tok seg bryet verdt med å finne ut hvorfor de gikk så langt og forsøkte å stoppe kampen. Før kampen mot Norge skrev de 11 spillerne som ville vært de som skulle spilt fra start, et åpent brev der de sa at de nektet å spille for Bosnia før ledelsen i forbundet ble byttet ut. Dette fordi forbundet i Bosnia etter deres mening var så korrupt at det nesten ikke var mulig å få avvirket den nasjonale ligaen. Fansen valgte derfor å aksjonere for å få fokus på dette og de har også beklaget at Norge ble «offer» i denne saken. Resultatet av episoden ble bøter til begge forbund. Her burde vel fansen til Bosnia fått støtte, men ble istedenfor syndebukker mens pøblene fortsetter med å fylle opp sine allerede feite konti i diverse land.

I Italia ble flere lag degradert og ilagt strenge sanksjoner grunnet systematisk doping, korrupsjon og bestikkelser men ei heller den gang ble det snakket om pøbler, og det er fortsatt fansen som blir sett på som det store problemet i Italia. Det finnes mange eksempler på kampfiksing i hele Europa, og det har også skjedd her i Norge, men det virker

ikke som det er noe stort problem for de store herrene i maktens korridorer.

Vi fans blir stadig truet med poengtrekk ved bruk av pyro, utestengelser og flere andre sanksjoner. De lager masse regler uten at vi i noen særlig grad får bli med og utforme disse. Vi blir på en måte holdt skyldige når vi gjør noe galt men har liten mulighet til å få lagt tilrette slik at vi ikke gjør noe galt. Det er en brukbar dialog her hjemme på noen områder, men fortsatt en lang vei å gå. Det blir spennende å se hvordan NFF takler SLO-ordningen som trer i kraft 2013.

Når vi er inne på det med poengtrekk, så har vår egen klubb opplevd dette to ganger mens jeg har fulgt klubben og jeg kan ikke huske at det var noen som ble utestengt eller ilagt personlige bøter av klubben den gangen. Begge gangene var det ledelsen som fikk det opp og det er visst greit. I dag blir folk utestengt og ansvarliggjort for bota om det blir fyra noen bluss som har medført bøter. Dette er jo snakk om fans som bruker sin fritid og ikke jobber for klubben og da er det vel rett og rimelig at de blir straffet hardere enn de som faktisk har gitt oss bøter og poengtrekk.

Kall meg gjerne pøbel, søppel eller berme fordi jeg liker sang og dans på tribunen, at det blir svidd av et bluss i ny og ne og at jeg noen ganger kan skjønnse at en bonde får seg en på leppa av og til. Jeg drikker øl og synger sanger med stygt innhold, men for meg handler det om engasjement for klubben i mitt hjerte og kun det. Etter min mening er ikke dette i nærheten av å være pøbel bare fordi vi viser våre følelser. Pøbel er dere som sørger for at klubber går konkurs eller blir degradert men dere går jo i dress og da er det ikke pøbelvirk-

somhet men business. Dere kan drikke øl og vin på vippen mens jeg blir ransaket som en kriminell på vei inn på kamp. Hva med å bruke alle snuta som er på kamp til å sjekke hva som egentlig foregår på stadion? Tror det skjer verre ting enn noen bluss, ei lerce eller to og en blåveis.

Det er altfor mange eksempler på at det er mye galt her hjemme også og det må ryddes opp. Kjenner til litt for mange saker til at jeg tror at ting er over på en god stund ennå og dette gjelder flere klubber, ikke nevnt ikke glemt-prinsippet der altså. Vi kan ikke ha flere konkurser og klubber som må selge hele stallet sin for å unngå konkurs. Det gjelder

ikke oss nå men en gang kan det skje og selv om vi er rivaler på tribunen så tror jeg ingen unner andre ekte fans å miste klubben sin. For oss som bruker mesteparten av vår tid på laget og klubben vår er det ikke noe annet enn en tragedie å miste laget. Og det har aldri vært fansen som har stått bak når en klubb har gått til helvete.

Så slik jeg ser det så går ekte pøbler i dress og slipper unna med det meste mens vi andre straffes for bagateller, men vil dere se en skikkelig pøbel så føkk opp klubben min for da skal jeg ta fra deg livet ditt på samme måte som du tok fra meg mitt. Hvis dere heller hadde blitt med en tur på pøb-

ben og på tribunen en gang så kanskje dere hadde skjont at livet ikke bare handler om penger, makt og prestisje men om å leve. Det er på tribunen vi alle lever ut vår drøm og har et fellesskap som er helt unikt.

Kanskje på tide at noen går i seg selv når det gjelder hva de kaller folk og hvordan fotballen drives, vi er pøbler mens agenter og andre tvilsomme ledere er de som bestemmer lover og regler? Ligner mistenkelig på det noen vil kalle diktatur men hva vet vel jeg som den pøbelen jeg er? Mitt engasjement gjør meg nok i tillegg inhabil.

Underholdning?

■ Tekst: Nimo Gasparini
■ Foto: Line Svalastog

Det er jo det vi håper å bli innimellom, underholdt altså. Nå har det vel ikke vært mange gangene VIF Fotball har gitt oss mye å glede oss over i år, med unntak av noen delikate seire mot eliteseriens ekleste lag... Men i motsetning til når man går på kino, teater, konsert – you name it – så er faktisk vi en del av underholdningen. Veit jeg har nevnt dette før, men siden jeg syns vi dessverre ikke har klart å gjøre noe med vårt gamle kjennetegn – nemlig å gi bønn gass sjøl om vi ligger under med 2, 3 eller 4-0, så prøver jeg en gang til.

Vi får ikke betalt for å være en del av underholdningen, som en artist eller skuespiller. Vi bare er det. For å dra'n litt langt kanskje, så påstår jeg at det ikke bare er de elendige resultatene til laget som sørger for at Ullevaal har sett ut som Oslos gater i påskeuka. Jeg tror nemlig at folk også kommer pga. stemninga, eller håpet om stemning, som vi sjølsagt er ansvarlige for å stå bak. Når da resultatene uteblir og vi i tillegg ikke er i nærheten av å yte maks av stemningspotensialet vårt på hjemmebane, så ser ikke folk vitsen i å ta turen dessverre.

Vi er jo til for VIF og vi er jo sjølsagt hypp på at hjemmebanen vår er stappa hver eneste kamp. Men allikevel er ikke dette det viktigste for oss, som jeg ser det. Grunnen til at vi må og bør gå i oss sjøl for å yte enda mer når det butter i mot, er identiteten vår. Den er vel ikke at vi er en gjeng med sytepaver? Vår identitet er vel at vi er en uavhengig supporterklubb bestående av stående syngende supportere?

Skal ikke påstå at vi ikke er det, men det er etter min mening i alt for stor grad kamprelatert stønning, uffing, klaging og generelt alt annet enn synging når de kongeblå sliter. Det har jo hendt et par ganger i år... Klart det er en del av stemninga

➔ Klanen synger bra når laget spiller bra, så synginga på Åråsen holdt selvsagt mål i år igjen.

det også, når du hører 5000 i takt: Neeeee! Det er bra det, sånn vil det alltid være og sånn bør det være, at spillerne og andre merker at vi følger med på hva som skjer... Samtidig går det an å la være å stoppe å syngende fordi vi får et innkast istedenfor innlegg i boksen som kunne ha blitt mål fordi vi hadde to mann på vei mot kassa. Etter 25 min. Som et eksempel. Som sagt så mange ganger før, så er det nettopp når spillerne stinker som verst og alt bare er elendig, at vi skal stå fram som dem som aldri gir opp, sånn at det kanskje våkner en jævel i en av gutta som flyr rundt med den vakreste logoen i verden. Og plutselig snur kampen... Mer synging, mindre stønning, stønne kan du gjø-

re hjemme... Eh, eller andre steder...

Litt skryt kan vi koste på oss, som vanlig så er vi bra når det går bra. Bra på vårt Åråsen som alltid, i Bergen så var det moro fra start til slutt, hjemmekampene mot RævbK, Haugesund (har jeg blitt fortalt, en av de få jeg misser i år...), Viking og de første kampa mot Aalesund og dem vi ikke har tapt mot på jævla lang tid, er hva jeg kommer på mens jeg skriver dette. Når det går som vi vil på banen, så viser vi stort sett mye av hva vi er gode for. Det er langt ifra dårlig.

Saker fra GodsetUnionens sider, hvor vi er kåra til årets bortesupportere:

1. Klanen

Klanen har tradisjon for å møte opp i hopetall når Vålerenga besøker Drammen og Marienlyst. I etterkant har vi imidlertid fått opplyst at et sted omkring 700 tilreisende fra Oslo hadde tatt turen til Drammen. De leverer bra trøkk og kontinuerlig synging, samtidig som den ene ultrasgrupperingen holdt den visuelle kvaliteten oppe med imponerende flagg- og skjerfbruk. På det beste høres også lydtoppene relativt høye ut over på GU-tribunen, noe som førte til at GodsetUnionen måtte være skjerpet gjennom hele kampen. Mange av supporterne vil helt sikkert påpeke at det aldri kan bli noen reell tribunekamp med de fasilitetene de blir tilbudt i «Klokkesvingen», men Klanen viser imidlertid at de trekker til med

de forutsetningene som ligger til rette, og gir bra støtte til klubben sin gjennom store deler av kampen. Forøvrig morsomt å registrere at mange av de som alltid gir uttrykk for at de hater Drammen, og refererer til byen som et hol av et veikryss faktisk velger å dra på «weekend-tur» til Drammen når de bor en 35 minutters kjøretur enda. Om det er for å få et lite avbrudd fra den byen der sirene aldri slutter å gå vet vi sannelig ikke, men vi håper dere fikk lekt dere litt med pyroteknisk materiale i Norges mest trendy by. Uansett, dere var best på Gamle Gress denne sesongen. Gratulerer!

Det er jo greit å høre hva motstanderne våre sier om nivået vårt. Spesielt på bortebane og i en kamp

hvor jeg personlig tenkte; «joa, i dag var vi helt ok». Det forteller meg at vi egentlig er hakket bedre enn hva vi tror og innbiller oss sjøl. Tror at vi skal fortsette med å være sjølkritiske, fordi det er en av grunnene til at vi faktisk er gode og kommer til å fortsette med å høres. Hvis ikke tror jeg vi hadde falt mange nivåer. Dette er også en indikasjon på at vi har vært bra på bortebane i år. Det handler mye om at man ikke er like mange som på Ullevaal, sentrale sangstartere og andresangere står mye nærmere hverandre enn hva tilfellet er hjemme. Så har vi i EngaSang vært mye bedre enn tidligere år på å samles der hvor vi har ment er de beste stedene å dra i gang sanger fra på borte-feltene i år. Det kommer vi sjølsagt til å fortsette med neste år.

Summen mener jeg er at vi ikke har blitt noe dårligere enn i fjor, spesielt hvis man tar med det faktum at årets sesong har vært en gedigen skuffelse i forhold til 2. plass og jakten på gull i fjor. På bortebane har vi vært bra, mens vi fortsatt kan bli mye bedre på Ullevaal. Hvordan gjøre noe med det? Tja, har ikke tenkt å mase om noe som helst eller leke ekspert, bare oppfordre spesielt dem med sesongkort på Felt 228 på Gaza øvre, om å prøve å huske på at du står på lokomotivfeltet til Klanen. Det betyr at nettopp du, enten du står på midten eller sida, har et ansvar for å bære sangene som startes, for å få med resten av svingen. E'kke så mye å be om vel?

Husk sesongkort, dra på Jordal Amfi, Jordalhallen kanskje noen bortekamper i hockey og håndball årsmøtet i Klanen i mars og ikke minst smør stemmen med masse øl på de beste vannhullene i Oslo (som du sikkert veit hvor er) fram til vi ses i slutten av mars til en varm og frisk sesongstart i 2012!

Syng høyt – syng Vålerenga

EngaTifo 2011 - noen høydepunkter

Tradisjonen tro har EngaTifo levert mange gode arrangementer i år. Tre av disse var i kampene mot Lillestrøm, Rosenborg og Stabæk.

Vårt Åråsen

Høstkampen mot reaktorbonda gikk, som alltid, vår vei. Kampen ble enkelt vunnet etter skåring av Håvard, og i tribunekampen var vi, som alltid, overlegne.

For en gang skyld styrte våre supportere unna ulovlig bruk av bluss, og ET gjennomførte en tifo der resultatene fra årene 2007-2010 fikk hvert sitt banner, omkranset av plastflagg. Et stort banner frontet det hele, der vi gjorde narr av bygdetullingenes Fort Åråsen ved å krysse over «Fort» og erstatte det med VÅRT.

Foto: Line Svalastog

Møkkabønda prøvde seg for øvrig på ulovlig blussing, og ikke uventa endte dette opp med brannskader, sykehusopphold, pusteproblemer og masse, masse bråk. Å gi bluss til den gjengen der er litt som å sende elefanten Jimmy inn på Glassmagasinet i julestria. Det blir ikke ryddig utført.

Lovlig blussing mot Nils RBK

Klanen går, som mange vet, i bresjen for å få til lovlig bruk av pyroteknikk på tribunen. I kampen mot RBK fikk vi tillatelse til å bruke sju bluss, til da det største antall bluss brukt lovlig på en tribune (ikke ute på banen) her i landet.

Blussene formet en V, for Vålerenga, om noen skulle være i tvil. På resten av tribunen forsøkte vi å skrive OSLO og ENGA i blå og røde bokstaver på hvit bakgrunn. Dessverre kom ikke dette veldig godt fram grunnet litt få folk. Banneret med teksten fra Oslos byvåpen, Unanimiter Et Constanter, (Enig og Tro) ble brukt mellom øvre og nedre tribuneseksjon.

Blussinga gikk knirkefritt, og alle forhåndsregler ble tatt. Det hele ble godt dokumentert, slik at man kan bruke dette i framtidige søknadsprosesser.

Takk for alt, Freddy.

Freddy avsluttet en 11 år lang karriere i Vålerenga denne høsten, og vi markerte dette med en OH med Freddy på, med teksten 6 LEGENDE. I det OH'en ble trukket ned fyrte vi av ti bluss på felt 128, nok en gang lovlig, og enda flere enn rekorden på sju bluss.

Blussene formet et 6-tall, og det hele ble igjen utført på forbilledlig vis. På bredden ble Freddys avskjed markert med banneret *En by, ett lag, én FREDDY.*

Foto: Kevin Skjothaug

EngaTifo setter kursen mot 2012

ET har i år vært preget av mangel på stort lokale, folk med lite tid til overs, men også ivrige bidragsytere og stå-på-vilje fra oppadkommende tifoister. Vi har forsøkt å gjøre det beste ut av situasjonen, men føler nok at vi må koble inn et ekstra gir neste år, på alle fronter, slik at vi tar det hele til nye høyder.

Vår fanesak har i år vært lovlig bruk av bluss på tribunen, der vi etter omfattende arbeid av bl.a. André Trosvik og Erling Rostvåg fikk gjennomført to blusstifoer etter å ha innhentet tillatelse fra NFF.

Dette er en omfattende prosess, der alle elementer skal dokumenteres, fra innholdet i blussene til at sikkerheten er ivaretatt. Vi har ved begge anledninger gjennomført blussinga uten problemer av noe slag. Dette lover godt for prosessen framover.

Når det gjelder organisering av gruppa i 2012, kommer vi til å fordele ansvaret i en ledergruppe, som settes sammen i januar. Møtet vil bli annonsert i alle klanens kanaler, og vi oppfordrer alle som vil involvere seg i gruppa om å møte opp. Denne ledergruppa kommer til å starte planleggingen av

2012-sesongen, og samtidig starte med planlegging av jubileumssesongen 2013.

Vi har store planer for 2013 og vi trenger alle som kan bidra, så ta kontakt med tifogruppa om du har et ønske om å bidra framover. Vi trenger alle som kan holde i en pensel, trykke i excel, tegne, bære, rulle, montere, kjøre, hale & dra, osv. osv. Ikke nøl med å ta kontakt!

For EngaTifo
Øystein Rosenlund

Alt du sier kan og vil bli brukt mot deg!

Kan vel si at dette er noe jeg har fått erfaring etter bortekampen i Bergen. Først og fremst vil jeg si at jeg håper at ingen blir støtt av noe av det jeg skriver, at jeg helst ser at det blir lest i sin helhet og at ikke deler av dette blir sitert slik at ting blir tatt ut av sin sammenheng.

En ting er helt klart og det er at jeg dreit meg skikkelig ut og jeg laster ingen andre enn meg selv for dette. Jeg skulle selvsagt bedt om en sitatsjekk av hva han siterte meg på før det kom på trykk. Grunnen til at jeg ikke gjorde dette var at jeg trodde han ville skrive det svaret han fikk på det spørsmålet han hadde til meg når han ringte. Han spurte om Klanen aktivt hadde boikottet seansen der Carl-Erik Torp holdt en appell fra sykehussenga. Mitt svar til dette var faktisk som sant var at vi ikke hadde fått med oss dette og at dette ikke var noen aksjon fra vår side.

Det er etter dette jeg går rett i fella når han begynner med det hypotetiske spørsmålet om hvordan vi hadde stilt oss til det hvis det var en markering. Jeg svarte egentlig ikke på dette, men stilte et retorisk spørsmål tilbake der jeg sa: «Hvor langt skal vi gå i slike markeringer? Er det slik at hvis en spiller får et barn med Downs syndrom eller en annen kronisk sykdom eller lidelse så skal vi markere dette også? Det finnes mange mennesker i dette landet med kroniske sykdommer som ikke får noen hjelp eller støtte rundt sine problemer, burde vi ikke heller tenke på dem enn å bli så veldig opptatt av ting når det er en av våre «egne» som blir rammet?»

At dette nok muligens ble i overkant dypt for en i Dagbladet en sen søndag på jakt etter nyheter er

det ikke noe problem å skjønne og jeg ble rimeleg sjokkert selv når jeg kom hjem og fikk lese hva som ble skrevet om hva jeg skulle ha sagt. Jeg har gjort det tidligere og gjør det nok en gang, jeg beklager at mine ord ble brukt til å støte så mange mennesker men de som kjenner meg vet hvilket menneskesyn jeg har.

Mye av kritikken går på at jeg nevnte Downs. Hadde jeg kun sagt kroniske lidelser og sykdommer hadde det antageligvis aldri blitt noen sak av det i det hele tatt. Det litt ironiske i den kritikken er at jeg faktisk engasjerer meg veldig mye i arbeidet rundt Vålerenga United som er vårt lag for barn og unge med psykiske og fysiske handikapp. Hvert år spiller vi kamp mot dem på Ekebergsletta dagen før Norway Cup og det er en av de beste dagene i året for min del. Har fått tilbakemeldinger av noen som sa: «Svenna, du veit at folk syns det er moro og koselig med Tangerudbakken, men kun på tv. Det er sånne som deg som faktisk gjør noe aktivt for de folka der.» Det er ord som har betydd mye for meg og som gir meg energi til å fortsette med å jobbe for United.

Hvorfor jeg ikke trakk meg? Etter min mening ville det nok vært den enkleste løsningen men slik jeg ser det også den feigeste. Man skal stå for det man gjør på godt og vondt. Jeg syns Klanens styre taklet dette på en meget profesjonell måte. Vi jobber gratis og på frivillig basis men på under et døgn hadde vi lagt oss flate og beklaget det som skjedde. Hvis man ser på politiske partier som er mistenkt for overgrep eller kjøper seg sex på heisatur så bruker de, selv med godt gasjerte rådgivere, mye lenger tid på å legge seg flate. Bare se hvor klønete klubbene har fremstått i mediene den siste tiden.

Har fått masse støtte og det er vel som man sier at det er i slike tider man finner ut hvem som er

Foto: Line Svalastog

dine venner. Mange medier har ønsket å få min historie om hvordan jeg opplevde alt oppstyret men det har jeg takket nei til. De som ikke likte meg før liker meg ikke nå heller og dette skal ikke handle om meg men de som kjenner meg vet at jeg kommer til å bruke dette til noe positivt. Det har kommet en del anonyme meldinger og mailer og alt kan nok ikke defineres som fanpost, men jeg er gammel nok til å overse folk som ikke tør å si hvem de er når sprer sin galle. Blitt kalt alt fra Stalin til ABB, så dem om det. Jeg har stor respekt for de som har kommet til meg og sagt sin mening direkte i mitt ansikt selv om det har vært negativt. Det skal og bør jeg tåle når jeg har påtatt meg det vervet jeg har.

Skal ikke klage eller syte over hvordan jeg ble behandlet men jeg var faktisk om ikke en helt vanlig fyr så en som gikk fra ukjent til den mest omtalte mannen i Norge over natten og det anbefales ikke. Håper dere som stiller på årsmøtet gir meg fortsatt tillit og har selvsagt pratet masse med journalister i ettertid men nå har jeg lært hvordan man skal gå frem for å unngå å drite seg ut.

Svenna

“Noen drar til Grünerløkka, andre drar til sentrum. Vi er på Vålerenga!”

FØR OPPUSSING

ETTER OPPUSSING

Quiz • Dart • Konserter • Fredagspepsi • Vålerenga på kampdag

Hedmarksgata 1 • tlf 22 68 23 42

Åpningstider: Man-tors 15-01, fre 13-01, lør-søn 12-01

Kjempebot på juniorkamp

- Det er tydelig at det er én lov for Lyn en annen lov for oss, sier Bengt Calmeyer etter at Vålerenga ble ilagt en bot på 50 000 kroner i forbindelse med blussing på en juniorkamp mellom de to Oslo-klubbene på Kringsjå i høst.

■ *Tekst: Kjell Henning Thon*

- Lyns supportere har blusset på nær alle kamper i sin seniordivisjon i år, fotballkretsen har ikke myndighet til å bøtelegge noen og gjennom videoopptak, politilog og annet kan Klanen i tillegg dokumentere at påstandene som er bakgrunn for boten er feil.

Bengt Calmeyer er nå alene om å være Klanens sikkerhetsansvarlig, og mener denne bota aldri ville kommet om det ikke var for at den som har behandlet saken for fotballkretsen hadde vært Lillestrøm-supporter.

- Bota har blitt redusert til 25 000,- og klubben sier at de har lyst til å betale den for å få saken ut av verden. Vi synes ikke de skal det, og der vi tidligere har vært et kontaktpunkt mellom blussere og klubben, ønsker vi ikke det i dette tilfellet, da vi mener denne forskjellsbehandlingen og ukorrekte lovanvendelsen gjør at Vålerenga heller burde klage inn avgjørelsen for Doms- og Saksjonsutvalget.

- En bot på dette nivået henger verken sammen med alvor i hendelsen eller hva som har vært vanlig på juniorkamper tidligere, mener Bengt.

- Vi beklager brenningen av Lyn-flagget, men har allerede dokumentert for fotballkretsen at dette ikke er noen ny og uvanlig hendelse. Vi synes vel også finlandshetter på fotballkamp handler mer om dårlig humor enn om en reell trussel.

27.10.2011

Til Akershus Fotballkrets
v/Erland Dahlberg

Angående bot til Vålerenga ifbm juniorkretskamp 02119001167

Klansstyret har blitt kontaktet av Vålerenga, som kan fortelle at klubben er bøtelagt med 50 000 kroner etter juniorkretskamp 02119001167. De sendte oss en kopi av vedtaket slik at vi kunne ta se om det var faktafeil i deres begrunnelse. Vi har på eget initiativ valgt å sende dere et brev.

Vi vet faktisk ikke om vi skal le eller gråte. På hvilken måte ser Akershus Fotballkrets for seg at en bot på 50 000 kroner er **hensiktsmessig**? Vi ser det argumenteres for hvordan det er **mulig** å sanksjonere, men det er veldig lite rundt hvorfor det synes hensiktsmessig å gjøre det - og vi har store problemer med å se hensikten i en slik fantasibot.

Vi synes at det er helt på grensen til meningsløst å ansvarligholde Vålerenga for oppførsel blant enkeltindivider på et arrangement der Vålerenga ikke har hatt noen mulighet til å påvirke arrangementet, og at arrangøren åpenbart ikke har hatt verken innpasseringskontroll eller annet. Det er fristende å spørre: Hva gjør dere med foreldre som går bananas på sidelinjen og skjeller ut barn og unge på det groveste? Sendes det bøter til klubbene de "tilhører"?

I tillegg mener vi at grunnlaget dere bøtelegger på inneholder en rekke faktafeil, dette kommer vi tilbake til.

At dere tar 50 000 kroner fra kassa som skulle gått til bruk på **barne- og ungdomsidrett** på Oslo Øst virker i alle fall for oss som totalt meningsløst. Dette framstår ene og alene som et angrep på Vålerenga, og det føles dypt urettferdig for oss som Vålerenga-supportere at klubben Vålerenga blir behandlet slik.

Vi ønsker å mer enn antyde at det ligger noe helt annet bak dette enn ønsket om en reaksjon på noen supporteres opptreden på Kringsjå en tidlig høstkveld.

Er det for eksempel slik at dere gir bøter hver gang Lyn-tilhengere benytter pyroteknikk (hvilket er svært vanlig)? Hvis ikke - hvorfor en slik grov forskjellsbehandling? Forstå oss nå rett - vi unner for all del våre venner/fiender i Bastionen å kunne lage en kjemperamme rundt Lyns kamper, det er jo ganske enkelt det samme som vi ønsker rundt Vålerengas kamper.

En annen grunn til denne forskjellsbehandlingen kan kanskje være Dalbergs eget ståsted når det gjelder klubbtilhørighet? Av uttalelser som tidligere er gitt kan vi lese: "Selv har jeg bodd på Frogner de siste 19 årene og flyttet til Strømmen for ca 6 måneder siden. Har hele tiden vært ihuga LSK patriot, og ser de aller fleste kamper. I år har jeg faktisk også sett Brann - LSK i Bergen og Tromsø - LSK i Tromsø, så det er ingen fare med hvor jeg hører hjemme." Eller kanskje vi skal trekke fram denne: "Til slutt: Håper du deler mitt syn i følgende: 21. september skal vi knuse Vålerenga på Åråsen...". For oss er det tydelig at Vålerenga ikke er Dalbergs favorittklubb, snarere tvert i mot. Om Dalberg er uprofesjonell i denne situasjonen må gjerne noen andre enn oss bedømme.

Klansstyret reagerer på at dere har innhentet informasjon fra absolutt alle som var til stede utenom dem dere snakker om. Ingen fra noen fotballkrets har kontaktet Klansstyret eller andre i Klanen i denne forbindelse, selv om alle parter har klart å fastslå at det er Vålerengasupportere det er snakk om her. Vi mener det er viden kjent at Klanen organiserer supportervirksomhet for de som holder med Vålerenga. Selv om dette opplegget på Kringsjå på ingen måte var noe offisielt Klanen-opplegg, vil vi som alltid være tilsnakkenes etter situasjoner som dette.

Hadde man tatt kontakt kunne vi i tillegg til å oppklare helt klare faktafeil gitt dere objektiv informasjon å hvile deres beslutning på. Vi har video av supporterernes oppførsel, som tydelig viser at dette ikke er noe å ta så på vei for - og som dere kunne ha tatt en kikk på i stedet for å bare støtte dere til forklaringer fra folk som i utgangspunktet misliker VIF. Unntaket når det gjelder forklaringer er selvfølgelig VIF selv, men klubben er jo bare nødt til å legge seg langflate og drive det som kan kalles skadebegrensning. Det trenger ikke nødvendigvis Klansstyret. Når det gjelder videoopptak er det bare å ta kontakt dersom dette er interessant for dere.

Kommentarer til sakens fakta:

- Dere anfører at det ble brukt bengalske lys. Dette stemmer ikke. Bengalske lys er livsfarlig, og benyttes ikke. Å anklage Vålerengasupportere for dette er helt uakseptabelt.
- Generelt mener vi at bruken av pyroteknikk ble gjort på en forsvarlig måte, og at den ikke bør sanksjoneres overhodet. De fleste saker på så lavt nivå der det blir bøtelagt for bluss involverer at ting blir kastet noe på banen og er til fare for andre, dette skjedde ikke her. I disse LANGT alvorligere sakene er til sammenligning bøtesatsen godt under halvparten av denne bota.
- Flaggbrenningen er unnskyldt i media av oss. Klansstyret synes flaggbrenning generelt er unødvendig, men det henger da ikke spesielt godt sammen med en bot på 50 000 kroner!
- Vi ser det er anført at det ble laget bål av flere Lyn-flagg. Dette stemmer ikke, det var ett flagg, ikke flere.

- Det stemmer ikke at flagget ble hentet ned av noen flaggstang, det hang på et nett. Forøvrig er det slik at dersom Lyn tar kontakt vil vi selvfølgelig ta kostnaden for nytt flagg.
- Det påstås at det er et nytt tabu å brenne et flagg. Da må vi nesten henvise til flere feider med både Lyn og LSK i Tippeligaen de siste årene der flagg og banner har blitt brent og revet demonstrativt i fillebiter foran "fienden". Vi henviser til denne episoden på Ullevaal Stadion: <http://www.youtube.com/watch?v=OBfWPhiE5xM> og denne videoen av et vål'engaflagg som brennes (og dermed underbygger at dette er det lang tradisjon for): <http://www.youtube.com/watch?v=hAuuXhgD8jY>.
- Situasjonen rundt dette med sjikane av Lyns keeper stemmer heller ikke helt med sannheten, men her verserer det så mange versjoner at det blir litt vanskelig å være skråsikker på hva som egentlig var tilfelle. Klansstyret mener forøvrig at det ikke er heldig om Lyns keeper følte seg direkte truet, det skal være unødvendig i aldersbestemte klasser.
- Til slutt må vi neste ta frem den groveste faktafeilen: Det er anført at det hele roet seg når politiet kom til stedet. Dette stemmer overhodet ikke, siden politiet aldri var der - i hvert fall var det ingen som kommuniserte med noen supportere!

Vi understreker at en generell bot til breddeavdelinga i Vålerenga ikke kommer til å ha noen preventiv effekt i seg selv. Det har imidlertid dialog, og dere er hjertelig velkommen til å ta kontakt.

Mesteparten av botens størrelse hviler på "uakseptabel" og "ny" oppførsel som vi har dokumentert er ganske vanlig. Videre er det brukt pyroteknikk på forsvarlig vis. Det er ikke grunnlag for å bøtelegge breddefotballen med 50.000,-. Klanen forventer at bota trekkes.

På vegne av klansstyret,

/s.
Christian Kjellsen
Talsmann
92089739

/s.
Morten Nydal
Sekretær
93445597

**Tifoporno:
Hertha Berlin 2011**

I hvert nummer trekker Klansropet fram et strålende tifoarrangement. Dette bildet viser tyske Hertha Berlins serieåpningstifo i hjemmekampen mot Nürnberg 6. august 2011.

Sinnataggen på Gardermoen.

Foto: Svenna

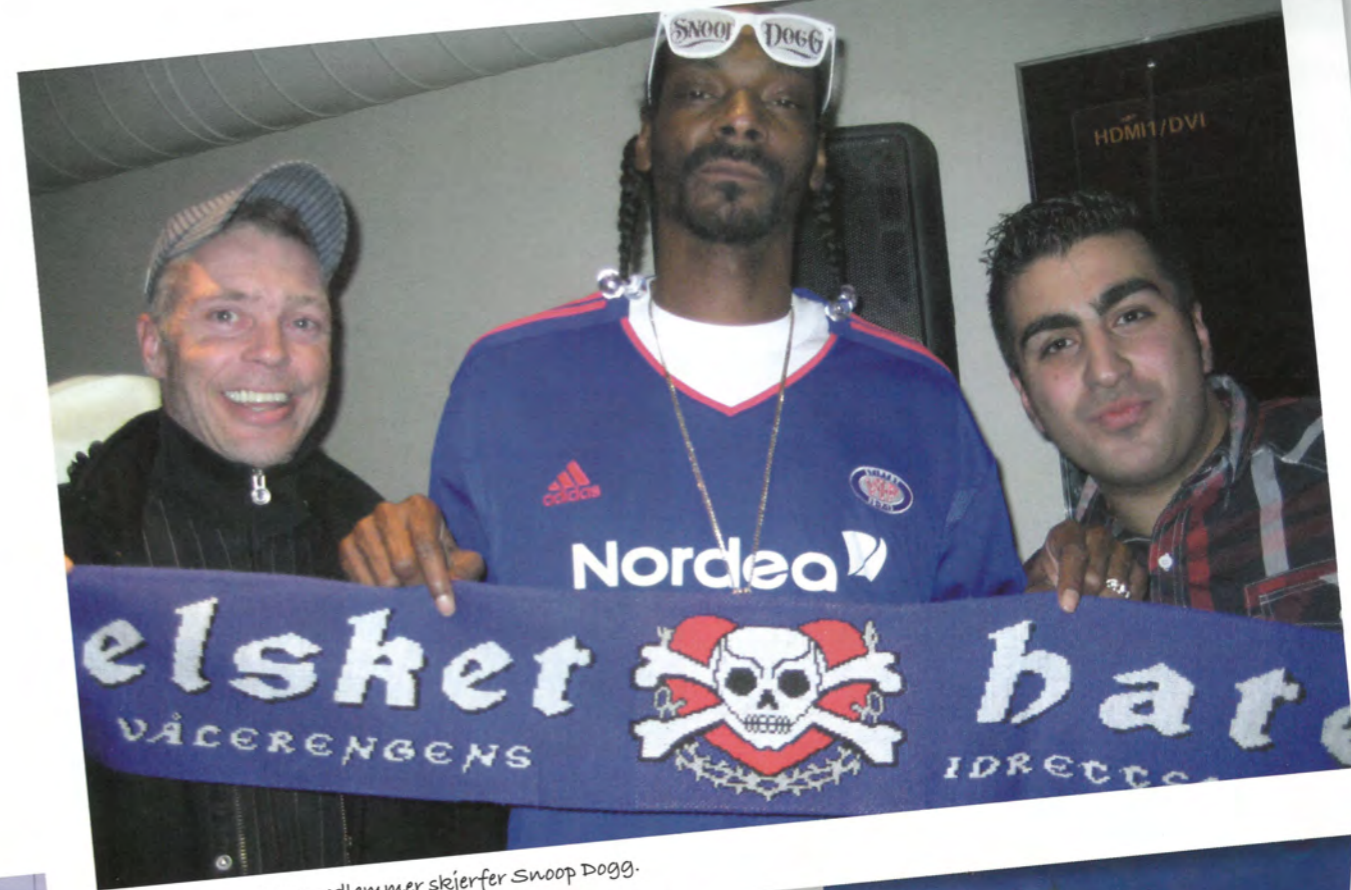
En Randers og en AGF-supporter forent under vålerengas skjerf.
Foto: Laszlo Szilagyi

Etter hjørnet kommer sætra (siste stopp før himmelen).
Sota Sæter, Ottadalen
Foto: Thomas Orby

Skjerfung i Parc Asterix. Foto: Kersti Solem Iversen

To av Klanens styremedlemmer skjerfer Snoop Dogg.

Knut Skyberg utenfor Elland Road i Leeds. Foto: Knut Reinertsen

Lasse Berntsen på Djemaa El Fnaa-plassen i Marrakech.
Foto: Hilde Værnes

Snorkling i Hellas.

Foto: Bjørn Arild Gjerdalen

Polarsirkelen ved E6.
Foto: Bjørn Granlund

Jakob ved en avis-kiosk i Brussel.

Foto: Kersti Solem Iversen

Bussen går til Moa (Ålesund). Foto: Eva-Lill Bekekevad

Klanens årsmøte 2012

Klanens årsmøte avholdes i kantina på Valhall

onsdag 7. mars kl 18.00.

Husk å betale kontingent (i god tid) før dette!

Oslos stolthet var det noen som foreslo. I løpet av prosessen dukket det også opp en masteroppgave med dette fokuset. Men hva betyr egentlig to slike ord? Hva betyr et slikt tema?

Mest av alt er det et slagord, og som så mange andre slagord er «Oslos stolthet» like meningsløst som det er genialt. Vålerenga er Oslos stolthet, selvsagt er vi det. Men hva betyr det? Det betyr i hvert fall ikke at alle i Oslo er like stolte av Vålerenga, for vi er jo «Elsket og hatet» også. Som andre store byer er også Oslo preget av fenomenet «En By – Ett lag» og vi er jo «Klubben for alle».

Vi har vektlagt en skikkelig god kandidat til tittelen i dette nummeret. Allerede på forsida av bladet så du Freddy dos Santos stolt og samtidig ydmyk ta imot hyllest av Ullevaal Stadion etter

at han avsluttet sin aller siste kamp i Vålerenga-drakta.

Og som supporterportrett? Det er det han er nå. Vi har ikke hatt spillere på denne plassen før, og vi har ikke tenkt å ha det igjen. Men Freddy! For Freddy er langt fra Oslos beste idrettsutøver gjennom alle tider, men likevel (eller kanskje nettopp derfor?) er han nå den spilleren som har spilt flest kamper for Vålerenga.

Men vi husker kanskje like godt balltapene ut over sidelinja når det kom en enkel pasning som vi husker de viktige målene. Kanskje kjenner vi oss igjen i ham. Kanskje det er derfor han passer så godt som Oslos stolthet?

Kjell Henning Thon

Jordaldyret

Klansropet har lenge lurt på hvem som er Oslos stolthet. Vi sendte en av våre unge, fremadstormende og vitebegjærlige journalister ut for å undersøke hos en av ekspertene på feltet. Han kom tilbake med denne teksten, som på sitt eget vis avslører at Oslos egentlige stolthet kanskje er Jordaldyret selv.

■ *Forfatter: Heine-Ken Frydén Lund*

I iskald høstvind står jeg utenfor Jordal Amfi og venter. Endelig skal jeg få intervjuet jeg har ventet sånn på. En krokete skikkelse skimtes i det fjerne. Det må være han. Hjertet fyker med ett langt opp i halsen, jeg mistenker at pulsen nærmer seg 300. Selv om den kalde vinden river all varmen ut av kroppen, kjenner jeg svetten renne under gense- ren. Nervøs, så jeg nesten driter på meg. Dette kan ikke gå bra... Han nærmer seg nå. Heldigvis er det han som bryter isen.

– Er det du som er Heine-Ken?

Jeg nikker forsiktig og strekker frem hånda for å hilse. Blankt oversett, han går rett forbi med vant skritt mot døra. Han fomler litt med den blå døra inn i selve hallen. Plutselig finner han trikset, døra slår opp. Lyden av en puck som smeller i van- tet, og lukta av ishull gjør umiddelbart noe med han, som om han får kobla på batteriene. Det lut- rygga, litt ynkelige gamle dyret reiser seg majes-

tetisk. Selvsikker, trygg og nå med glød i øynene.

– Vi får hilse ordentlig da. Det var så kaldt uttafor så jeg måtte bare komme meg inn.

Pulsen roer seg. Jeg påpeker at han kvikna litt til når han kom inn. Svaret er brutalt.

– Ja, det er vel ikke rart. Det er her jeg har vært stort sett hele mitt voksne liv, så klart det gjør noe med deg. Nesten hver bidige dag siden '58 har jeg vært her. Det vakke tak på den tia, det kom jo ikke før i ennåstøttit det. Men, stedet er det samme. Bort- kasta har det ikke vært om jeg må si det sjæl. Både det sosiale jeg har opplevd her, og de sportslige re- sultata klubben har hatt. Sekstogtjue ganger har vi vinni Botta, og sjuogtjue ganger har vi vinni seri- en. Dominans igjennom i store deler av seksti-, åtti-, nitti- og totusen-tallet. Selvsagt kvikner man til av en sånn atmosfære!

Han forsvinner på en lang hilserunde. Alle skal hilses på... Etterhvert kommer en slapp gjeng spil- lere slentrende inn på banen. Da kommer han tus-

lende tilbake til meg, etter litt om og men setter vi oss på plass nummer fire. I motsetning til det man- ge vil tro har ikke dyret én fast plass. Det er mange, og dette forklarer han villig vekk når jeg spør.

– Jeg har seks faste treningsplasser. Jeg varierer imellom dem etter et spesielt system. På hjemme- kampene har jeg tre plasser jeg varierer imellom, av- hengig av motstanderlaget. Det er riktignok den ene plassen som brukes aller mest. På bortekampene har jeg også etter hvert et par-tre faste plasser i de fleste hallene.

Det blåser i en fløyte og spillerne stiller seg i ring rundt treneren. Først venter en skyllebøtte for gårdsdagens slette innsats. At man måtte ty til over- tid for å slå Storhamar var overhodet ikke godt nok. Spesielt er det to mann som får skylda. Hver gang Vålerenga hadde ledelsen fikk disse gutta på utrolig vis fortjente utvisninger. Dette blir nåde- løst påpekt som en av hovedårsakene til poengta- pet dagen før. Dyret blir mindre og mindre prat- som, det kommer en og annen kommentar om det som skjer på isen, men alle spørsmål feies vekk.

Når treninga er over bærer det inn i kantina for en liten matbit. Det er flere fristende retter på me- nyen og dyret spiser velvillig. Jeg føler meg egent- lig litt som Askeladden, da han kappåt med trol- let. Den ene tallerkenen etter den andre går inn i det store gamle dyret. Selv er jeg ikke spesielt sul- ten, men har tvingt i meg to porsjoner med noe kjøttgreier og potetbåter. Mens han spiser settes odds på hva som tar gamlingen først, drekkinga eller spisinga.

Godt med mat, sier jeg litt sarkastisk.

– Ja! En må passe på å spise seg mett når det er gratis. Da sparer jeg de penga i dag vettu.

Endelig får man svar på spørsmål. Kanskje er det håp likevel! Forsiktig spør jeg om hvem han mener har vært den beste spilleren.

– Shampo. Uten diskusjon, uten tvil og uten be- tenkningstid. Vi har hatt mange gode spillere her, og har flere klubblegender som har spilt både flere kamper, og gitt oss flere målpoeng. Men det var noe med Shamos overlegenhet. Han var i en egen ver- den, en ekte «hockeystar». Det var mange som lo av Espen når han var med på den sangen. Men han blei jo en hockeystar til slutt, med All-Star kamp og greier. Ikke verst det. For en gutt fra Vålerenga.

Dette var tydeligvis hva som måtte til for å sette i gang den gamle mannen. Han prater som en foss, samtidig som maten fortsatt går ned på høykant.

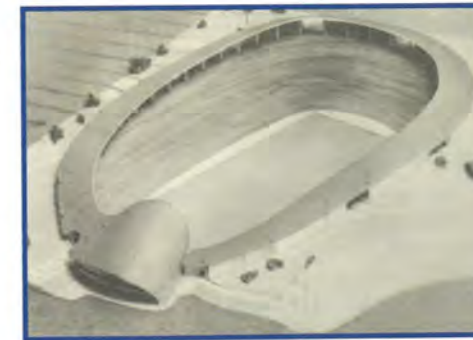
– Det er én ting som gjelder her i Vålerenga, og det er å vinne. hver kamp skal vinnes, basta. Det er det som skiller oss ifra Storhamar, Sparta og de senere åra Stavanger. I Vålerenga går vi på isen for

å vinne hver dropp, hver duell, hver kamp og hver eneste turnering. Det er det som skiller oss fra de andre. Der det helt greit, og som forventet, at man taper i en gang i blant. Sånn er det ikke her. Tap er for tapere, og vi er ikke tapere i Vålenga. Her er vi vinnere. Når Vålengagutta går på isen er det med ett fokus. Hvordan skal denne kampen vinnes, uan- sett om det er på 0-5 midtveis i tredje, eller på 0-0 etter ti sekunder i første. Fokuset og kreftene går til å vinne. Det er det som gjør oss spesielle, den helt unike vinnerkulturen.

I mellomtiden har spillerne kommet inn for å spise. Det er ikke mye mat igjen til dem etter at dyret har tatt sitt, dette kommenterer de selvsagt. Det er en skarp tone dem imellom, men den gjen- sidige kjærligheten skinner igjennom.

En av spillerne spør forsiktig om hvem av dem som var den beste. Dyret svarer brutalt.

– Ingen av dere. Virker ikke som om noen av dere har lyst til å bli gode. Bare gir helt faen, sklir rundt

på hvileskjær hele treninga. Alle sammen! Trur dere er konger og gidder ikke trene fordi dere slo Storhamar i går eller? Måtte jo bare ha overtid for å ta de sauegjeterne der. Herregud, dere burde gå i dere sjæl. Ikke rart dere bare kjemper om andrepllassen!

En av de nye unggutta som har kommet inn fra Manglerud utbryter at de tross alt må være fornøyd om de tar den andrepllassen. Han blir umiddelbart kastet ut av kantina, og får beskjed av Shampo om at han kan vente på gangen utenfor kontoret til han er ferdig med å spise. Den forvirrede juniorspilleren forstår ingenting, men går etter hvert bort.

– Sånn sier man ikke. Han må inn til Espen, blir nok en skriftlig advarsel og en måned med intensiv egentrening på han. I tillegg må han pugge lista med Norgesmestere, alle fra Manglerud må det. Han har klart seg fint men dreit seg ut nå. Det blir fremføring av lista innen ei uke på treninga. Stakars gutt.

Endelig er han ferdig å spise. Vi blir enige om å fortsette intervjuet på Vertshuset. Allerede frykter jeg redaktørens vrede når regninga for gildet kommer. Frykten viser seg å være velbegrunnet. Jordaldyret forteller bartenderen at han utover kvelden skal ha en ny øl med en gang det er tomt, og en stor Jägermeister med hver tredje pils.

– Har du råd til det a? Spør bartenderen.
– Nei, men det har han. Han skal drikke han også, samma som meg – jeg drikker ikke aleine vettu!

Sier sniken fornøyd og peker på meg. En solid fyllekule på en onsdag kan jo være morro det, jeg gir etter og nikker bekreftende til bartenderen. Innerst i hjørnet får vi bord. Jeg skifter batterier og minnekort på opptakeren. Dyret forsvinner, etter ett par minutter kommer han tilbake med et brett fullt av brennevin.

– Jeg tenkte vi fikk ha litt mellomproviant også. Vi spiste jo så mye, så greit med litt brennevin for fordøyelsen.

Etter mye om og men blir jeg fortalt en historie uten sidestykke. Jordaldyret har på nært hold opp-

levd alle nedturene, alle oppturene. Alle solskinnsdager og alle regnværsdager. Siden han i 1958 var på sin første hjemmekamp har han gått glipp av åtte kamper.

– Jeg gikk glipp av to kamper når sønnen min blei født i treogseksti. Det var en kraftig plugg, så det var hardt for mora. Hu kom seg igjennom med livet i behold, heldigvis. I niogseksti måtte jeg dra under oppvarminga, da var det dattra mi som blei født. Vålerenga vant den kampen 8-0. I åttasøtti gikk jeg glipp av fire bortekamper når kona måtte på mentalsjukehus, etter en hendelse på jobben hennes. Noen måtte jo ta seg av unga, og jeg fikk ikke dratt. Det tyngste var egentlig ikke å være aleine med unga, men at jeg ikke kunne reise på kampa. Siden et har jeg ikke gått glipp av en eneste match!

Herfra og ut er det han som prater. Det er ingen flere spørsmål.

– Vålerenga Hockey er mer enn lidenskap for meg. Det er ett og alt i livet. Det gir avkastning også. Jeg liker hele Vålerenga da. Jeg har vært og sett på kamper i alle de andre idrettene så ofte jeg kan, men jeg prioriterer alltid ishockey først.

– Fotballen har liksom ikke så mye å slå i bordet med. Dem har vinni serien fem ganger, og er norgesmestre fire ganger. Ni titler man kan være stolte av, til sammenligning har vi treogfemti på Jordal. Ja, så klart er fotballen en større idrett med flere spillere, men ishockeyen har noe ved seg. Hockeylaget hadde to spillere i forrige OL, hvor mange fotballspillere var med i VM? Ingen! Det er denne vinnerkulturen vår det vettu, det er den som skaper store spillere. Nå var han ene OL-spillern riktignok innleid bondesoldat fra Trøndelag, men han var hos oss likevel. Hockey har liksom aldri slått til helt i Norge. Fotballen har jo blitt enorm, det er lett å lage bane og nå bygger dem kunstgressbaner overalt. Ishaller er det ikke så mange av, men vi fikk en ny en nå i Kristiansand. Jesper Hoel scora det første målet i en treningskamp mot Stavanger. Det var jo morro da. Det har også fått fotfeste for hockey i Haugesund, det er også veldig morro synes jeg. Det er for meg som Vålerengapatriot godt at det utvikler seg, vi er uansett best. Så bønda er jeg ikke redd for. Fra tid til annen kan de nok karre til seg ei botte, og en serietittel. Gratulerer, flott for dem. Vi kjemper i toppen hvert

eneste år. Selv når vi er rett ut stygt dårlige og se på, ender vi blant de beste. Det eneste vi har å frykte i Vålerenga, det er oss selv!

Jeg synes det er rart at ikke flere kommer og ser på kampa våre egentlig. Det er jo fart og spenning hele tia, og en helt unik vinnerkultur. Gutta synes så klart det er kjedelig å komme utpå til fem hundre tilskuere. Tenk om det kunne vært et par tusen. Det hadde gitt dem så utrolig mye energi! Jeg skjønner jo at det blir vanskelig for mange, når det er så mange kamper som det er nå – men det spiller da ingen rolle. Det er fint å ha med seg unger på Jordal, det er masse godteri og få kjøpt i kioska og unga har godt av å oppleve ishockey.

Småpusa og sjanglende begir jeg meg hjemover. Intervjuet er endelig ferdig. Med barregninga på nærmere seks tusen kroner liggende i baklomma er jeg også smånervøs for redaktørens reaksjon. Det har utvilsomt vært et lærerikt møte rent personlig, men det er ikke all verden å skrive ned. Til det er inntrykkene for mange.

Jeg går forbi Jordal på veien hjemover, og ser plutselig hallen på en helt ny måte.

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Martin 95 97 92 26 eller mail: roar@tanga.no

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

De fem største heltene i Vålerengas historie

Klansropet har bedt Bjørn Arild Gjerdalen, idrettsansvarlig i Vålerenga Historielag, om å plukke ut kandidater til tittelen Oslos Stolthet. Han fikk noen kriterier: Maksimalt fem stykker, Vålerenga i fokus og gjør det presist.

Dette er hva vi fikk tilbake:

Det å plukke ut bare fem helter av alle VIFs idrettshelter gjennom 100 år føles nesten som en umulig oppgave. Skulle jeg plukke ut mine egne helter, som jeg sjøl har opplevd ville det vært enklere: Trond Hoftvedt, Odd Iversen, Pål Jacobsen, Sleiپر`n og Johan Åkermann er fem helter jeg kommer på med en gang. Typisk at heltene er blitt gamle, har liksom ikke helter lenger. Mine helter i England heter derfor fortsatt Rodney Marsh, John Radford og Allan Hudson.....hvem?... tenker kanskje de fleste i dag.

Foto: Vålerenga Historielag

➤ **Shampo. Hockeystar.**

Men de fem største heltene i VIFs historie?
Tippen, Jimmer`n, Toffa, Bruno, Ørni, Shampo, Henger`n, Makker`n, Vidar Davidsen, Jern-Gustav, Leif Eriksen, Lille-Petter`n, Kjetil Rekdal, Øystein Olsen, Bonden.....

De fem største heltene som til slutt ble valgt ut har alle prestert for Vålerenga på et høyt nivå over lang tid. Om ikke alle har gått på Vålerenga skole, så har de alle også en lokal forankring i Oslo og omegn.

Henry Johansen – Tippen er den aller største heltene i Vålerenga, uten Tippen hadde ikke VIF vært en klubb å regne med for krigen. Tippen ble født i Gruegata og flyttet like etter opp i Nannestadgata nær Kampens kirke. Faren hans drev trelastforretning på Vålerenga, dette førte til at familien flyttet nærmere forretningen akkurat i den tiden han

skulle begynne på skolen. Sånn ble han Vålerengagutt og innmeldt på Vålerenga skole. Han var en unik idrettsmann som også fikk Egebergs Ærespris. Spilte på A-laget til Vålerenga i 20 sesonger. Han hadde fast plass på landslaget i fotball i 10 år. Størst var OL-bronsen i Berlin i 1936, det ble hele 48 landskamper, alle selvfølgelig som VIF spiller.

Vidar Davidsen – Midtbanespilleren er født i Oslo og oppvokst i Bærum. Vidar spilte for Bærum og Frigg før han kom til klubben sitt hjerte i 1980. Midtbanespilleren med den enorme løpskapasiteten fikk 46 landskamper, 44 av dem som Vålerenga-spiller. Cupfinalen i 1980 ble spesiell, den

Foto: Vålerenga Historielag

➤ **Tippen. Den første og den største.**

ble den første triumf for veldig mye Vidar skulle vinne med VIF både som spiller og trener. Sjela i Vålerenga har alltid vært viktig for Vidar, og den hadde mye å si for at han har involvert seg i klubben i så mange år.

Terje Hellerud – Henger`n fra Jordalgata er en levende legende i Vålerenga, som fortsatt er daglig på jobb i Vålerenga Fotball. Sammen med Bruno ble de regna som krumtappene på det berømte Bohemlaget på 60-tallet. Var ikke de to i slag i en kamp, gikk det som regel ikke bra med Vålerenga. Men som regel glimra dem til...Da ble det stor underholdning i leikegrinda, stor underholdning

Foto: Vålerenga Historielag

➤ Vidar Davidsen i f 1980-tallet

Foto: Vålerenga Historielag

➤ **Henger`n skårer mot Fredrikstad.**

og mye moro. Uansett om det gjaldt fotball, bandy, ishockey eller håndball, Henger`n holdt det gående det meste av uka. Av og til hendte det at han spilte to kamper om dagen.

Espen Knutsen – På Galgeberg 1, et langt steinkast fra Jordal Amfi åpnet Karl E. Knutsen frisørsalong i 1905, senere overtok hans sønn Kjartan Egil og til slutt hans sønn Erik «Såpa» Knutsen. Såpas sønn fikk kallenavnet Shampo og han overtok ikke

barbersjappa, men overtok i stedet Jordal Amfi. Vålerengagutten ble Norges mest profilerte ishockey spiller noensinne.

Freddy Dos Santos – en ganske god fotballspiller som klubbhistorisk ble helt unik. Han er en loka gutt som ble kretsleder for VIF allerede som 17-åring og som leputtspiller i 1987 og som topper lista over Vålerenga-spillere som har flest eliteseriekamper, som har flest obligatoriske A-lagskamper for Vålerenga; som har flest seriemedaljer med klubben og også den spilleren som har mottatt flest medaljer i Vålerengas 100-årige fotballhistorie.

Bjørn Arild Gjerdalen

**Er det ikke
deilig å ha
noen å hate?**

Mer Vålerenga enn de andre

- De vil at jeg skal være med på alt mulig rart på kampen på søndag, men jeg vil bare gjøre det jeg er best til: Å spille fotball, sier Freddy dos Santos. Det er fredag før siste serierunde i kantina på Valle, Freddys siste fotballkamp på øverste nivå i Norge. Og når han legger opp, legger vi prinsipper til side. Denne utgavens supporterportrett er viet en spiller.

■ *Tekst:* Kjell Henning Thon
 ■ *Foto:* Kevin Skjøthaug

Og siden Freddy vektlegger det selv: «Å gjøre det han er best til», så begynner vi på det naturlige stedet: Boybandet sammen med Raymond Kvisvik, Øyvind Svenning, Kristofer Hæstad og Morten Gamst Pedersen. Hvordan i all verden kunne du bli en del av The Players?

- Så det skal være på den måten? Det var en digresjon i fotballkarrieren, og jeg har bare ett argument for å gjøre det: Det gikk til et veldedig formål, selv om jeg vel ikke tror den sangen var tungen på vektskåla for å gjøre Sør-Afrika bedre.

- Men framover er det supporter jeg er. Vålerenga har vært klubben siden jeg vokste opp i ei blokk på Teisen et par hundre meter borti her. Jeg vil selvsagt fortsette å være ekstremt opptatt av hvordan det går med Vålerenga.

Du er ikke redd for å bli en sjuende far i huset?

- Det har Vålerenga noen av allerede, og du kan si mye om dem. Men det er noe viktig også i at det er en aura som følger klubben videre, som ble

med oss fra brakka og inn i Vallhall. Så kan man jo mene hva man vil om enkelte av påstandene, sånn som når Henger'n hevder at fotballen gikk raskere mens han var aktiv.

Karrieren

Freddy dos Santos ble altså Vålerenga-spiller for første gang da han var bitteliten. Han ble kretsmeister for Vålerenga med lilleputtlaget sitt i 1987, blant annet sammen med Lorenzo Caroprese, Morten Fjell og Jonas Eriksen, alle tre spillere med senere A-kamper for Vålerenga Fotball eller Hockey.

- Det var utrolig gøy. På den tida kunne man spille fire kamper om dagen uten å bli sliten, og fotball var alt. Men det er en annen breddekultur i Vålerenga i dag, slik at mens man nå kan forvente at Vålerenga-lag er med i toppen, var det en overraskelse at vi var det.

Deretter bar det videre til Skeid og Molde, før Freddy etter hvert kom tilbake til Vålerenga for 2001-sesongen. Etter elleve år i Vålerenga er nå 35-åringen ferdig som fotballspiller.

- Jeg har i veldig stor grad identifisert meg med Vålerenga. Det har vært klubben min, og jeg lever med den. I løpet av disse årene har det vært noen høye tinder og noen dype daler. Slik føles det nok for de fleste som har vært i Vålerenga.

Fotballverdenen har endret seg siden du kom, og kanskje spesielt for oss Vålerenga-supportere. Nå er det klaging og misnøye etter å være midt på tabellen. Da du kom, var det hva vi håpet på...

– Alexander Schou sier at han har en indre uro til Vålerenga får 30 poeng, deretter kan han begynne å puste. Og det er klart at det har vært en positiv utvikling. Sjuende eller åttende plass skal ikke være noe mål for Vålerenga.

Men hva var det som var den store forskjellen mellom sesongene 2010 og 2011?

– Fotballfaglig har det en forklaring: Med det spillet vi hadde i fjor, så spilte vi på oss selvtilitt, og da turte vi å gjøre de riktige valgene, og når du tør å gjøre det hver gang, så får du bedre flyt, og det gir den følelsen. Det er høsten 2004 og i fjor jeg har hatt det, og den selvtilitten drar deg langt. I år merket vi fort at de andre var bedre forberedt på hvordan de kunne møte oss, og i tillegg manglet vi mye både når det gjaldt gjenvinning og tempo. Dermed ble det også lettere å ta ut styrkene våre. Dermed ble vi middelmådige, både kollektivt og individuelt.

Topp & bunn

Hva er topp- og bunnpunktene i tida som Vålerenga-spiller?

– Det at vi holdt oss her i Vallhall mot Sandefjord i 2003 var ekstremt viktig. Uten det hadde vi ikke fått den utviklinga vi har hatt etterpå. Og i tillegg er det vanskelig å komme utenom seriegullet. For siste kamp i 2005, turte vi ikke å håpe på noe, så alt var så improvisert der vi sto igjen ribbet for klær på gressmatta i Skien etter at han speaker'n gjorde det tydelig at dere ikke hadde lov å gå utpå gresset. Det var spontant og ekstatisk!

– Jeg har et personlig bunnpunkt med straffa jeg bomma på i Brugge. Da kunne klubben nådd et nytt vendepunkt, og det er dessverre noe som står igjen i karrieren min. I tillegg ble jeg skada på trening dagen etter, og var borte i seks uker, så det var bare den straffa som var viktig i lang tid. Martin var ikke trener da, men sier om sanne situasjoner at det var bra det var en som tålte å gjøre den feilen.

Nærmest for å markere at Freddy ikke var den eneste som bommet på straffe den dagen, ringer telefonen hans med en gang vi er ferdige med å snakke om Brugge. Det lyser BERNT NIKOLAI på skjermen, mannen som bommet på den andre Vålerenga-straffa.

– Jeg minner ham på det hver gang vi møtes, understreker Freddy.

Overganger

Gjennom alle spilleres karrierer går det en mengde rykter om spillere som er på vei i de utroligste retninger. Enten man skal til Lillestrøm eller Real Madrid. Hvor nær har Freddy vært å forlate Vålerenga?

– I den tida jeg brukte agenter, var det jo noen som lovte gull og grønne skoger. Men det var aldri aktuelt for meg å skulle gå til Start eller Brann. Skul-

le jeg skifte klubb skulle det være et eventyr, og iblant kom det noen svulstige agentideer. Den treneren som har hatt mest lyst til å hente meg er Kjetil Rekdal, egentlig i alle klubber etter Vålerenga. Og allerede i Vålerenga så vi jo hvor glad Rekdal var i spillere han kjente fra før: David Brocken, Snoeckx, Dinzey.

Men det ble ingen annen klubb. Freddy ble i Vålerenga, og nye trenere medførte at Freddy beit tena sammen og kjempet seg til å beholde plassen på laget.

– Noe av grunnen til at jeg sa fra før 2011-sesongen at dette ble den siste, var jo at Fredrik Stoor kom. Han ble jo hentet inn for at jeg ikke lenger skulle være et førstevalg, og da måtte jeg bestemme meg. Når Vålerenga heller ikke gir mer enn ett-årskontrakter til gamle spillere, ble det tydelig at TV2 hadde et lengre perspektiv, og det er viktig når man får familie. Så kom sesongen, og jeg har spilt mer enn jeg ble forespeila. Det samme gjelder en spiller som Berre også, som har hus, barn, familie, men som også får et kort perspektiv med en ettårskontrakt.

Berre er kanskje mindre egnet enn du er til en jobb i media?

– Berre blir sjenert foran kamera, og det er veldig rart, for i garderoben spiller han en voldsomt viktig rolle. Der er han kanskje den minst sjenerte av alle, og en viktig rollemodell for de som er yngre. Når jeg forsvinner er jeg glad det finnes noen som kan si fra.

Mer Vålerenga

I kamptråden til siste serierunde i år skrev forumbruker San Paolo «Freddy er «mer Vålerenga» enn dagens trenere og ledere». Hva syns du om en slik karakteristikk?

– Det er et fantastisk kompliment. Jeg har jo egentlig aldri hatt som intensjon å være Vålerengas ansikt utad. Men jeg identifiserer meg med klubben. Derfor er Vålerengas ve og vel viktig for meg. Dette er det siste året for meg, og de siste tolv månedene har det gått fra optimisme og glød til noe annet, og derfor tar jeg på meg det å forsvare klubben. Og jeg håper at vi vinner serien neste år uten meg.

Freddy sier altså «vi» om alt som er Vålerenga, også om neste års seriegull. En slik ekspertkommentator tror Klansropet at TV2 har godt av. Med den selek-

tive hukommelsen alle har, ser vi for oss at alle en gang i framtida snakker om at «alt var bedre med Freddy».

– Det gleder jeg meg til!

Når du sier «vi» «vi» «vi» slik, betyr det at du tenker på å bli trener?

– De fleste av spillerne har tatt det grunnleggende trenerkurs. Berre for eksempel holder jo på med trener 3-kurs. Men jeg har ikke tenkt på å bli trener. Rekdal, Martin, trenere... de er så... eh... jævlige innbitte. Jeg har ikke den formen for driv.

Freddy om trenerne

Tom Nordlie

– Han hentet meg til Vålerenga, så jeg har mye å takke ham for. Men selv i begynnelsen merket jeg hvordan han er. Jeg drev kontraktsforhandlinger med Even Haugen, og allerede da brøt Nordlie inn og sa: «Freddy, vi gjør sånn og sånn da får du det og det, og alle er fornøyde». Tom Nordlie er med på alt når han er i en klubb, og selv om han forsvant ganske fort, så trente jeg jævlig hardt i halvannen måned med 800-meters løp gang på gang i en halvferdig Vallhall.

Kjetil Rekdal

– Ser man tilbake på det i dag, så starta Reka som en overraskende ydmyk trener. Han var lydør for ideer fra oss. Han ble etter hvert mer autoritær, men da han begynte var han en av spillerne som tok signalene fra oss andre. Men han var mye mindre forberedt når han kom til trening enn hvordan det har blitt, og det virket noen ganger som om han tenkte «faen, vi må ha øvelser også». Han ga seg nok på riktig tid. Spillestilen under Reka – du må huske at vi hadde Gashi, David Hanssen, Thomas Holm Christian Grindheim – var ganske enkelt «press der ballen er». Vi hadde en voldsom aggressivitet. Reka skapte guts og var kynisk. I sommer var sønnen til kusina mi fra Kapp Verde på prøvespill i Aalesund. Da kom det en melding fra Reka: «Han er like ræva som deg!».

Martin Andresen

– Under Martin kom vi skeivt ut de første to sesongene, og det så ut som om det var uten retning og helt tilfeldig. Så kom cupfinalen 2008 og redda æren. I fjor innførte vi noe Martin egentlig kalte en Plan B, og vi endra spillestil nesten over natta. Vi slo Strømmen 5-0 i en treningskamp, og det gikk nesten like bra i kampen etter. Vi fant ut at dette ville vi prøve vi dere, og det fungerte. I år har vi blitt avslørt på det, og vi må utvikle oss videre. Kanskje vi må begynne å kunne bruke backene? Men da må midtstopperne huske å stå igjen, ellers kan det bli som 1-2-målet mot Fredrikstad. Vi må få endringene til å sitte ordentlig, slik at vi ikke går på sanne feil.

Vålerenga mot rasisme fikk OXLO-prisen 2011

På FNs toleransedag 16. november møtte leder for samfunnsansvar i Vålerenga Lars Eirik Eggen og leder av Vålerenga mot rasisme opp på rådhuset for å ta i mot OXLO-prisen på kr. 50 000. Prisen ble delt ut av Fabian Stang, som roste både innsatsen mot rasisme og inkludering av jenter i fotballen.

OXLO står for Oslo Extra Large, og er en kampanje som ble startet av daværende ordfører Per Ditlev-Simonsen i 2001 som en del av «Hovedstadens tiltaksplan mot nazisme, rasisme og intoleranse». Initiativet kom etter det rasistisk motiverte drapet på Benjamin Hermansen. Prisen deles ut årlig til en organisasjon eller et kommunalt tjenestested som har gjort en særlig innstans for å gjøre Oslo til en åpen og inkluderende by uten fordommer og rasisme. Juryen består av representanter fra Byrådsavdelingen for kultur og utdanning, Rådet for innvandrersamfunn i Oslo og Enhet for mangfold og integrering.

Juryen har lagt vekt på at Vålerenga mot rasisme har bidratt bredt i holdningsskapende arbeid både i og utenfor fotballen, blant annet med samfunnsprosjekter som Jobbsjansen, Street cup og Fair Play. Det nevnes også at Vålerenga mot rasisme er godt synlige i bybildet gjennom at alle lag spiller med Vålerenga mot rasisme-logo på drakter og treningstøy.

*Oslo Extra Large – en by for alle

Vål'enga mot raseskvalp

Skal du lesa detta innlegget, bør du setta fra deg pilsglasset. Her kommer en analyse av rasismen, og når du har lest ferdig, vil hjernecellene dine ha fått gratis påfyll og skjønt litt av bæret av årsaken til rasismen.

Egentlig burde Klanen ha fått Nobels fredspris, fordi Klanens historiske paragraf 8 fra 1996 er en bærebjelke mot rasismen. Der står det blant anna: «Klanen tar avstand fra enhver form for fordommer p.g.a. hudfarge, nasjonalitet og tro, og vil aktivt bekjempe rasisme og nazistisk aktivitet.»

Kanskje har du lurt på hvorfor rasismen tar bolig i et menneskes sinn. Her skal du få et brukbart svar, og da må jeg ty til en kortversjon av hva forfatteren Aksel Sandemose mente om saken:

Allerede i en artikkel i Arbeiderbladet i 1933 med tittelen «Raseskvalp og maktutsvævelse» holdt Sandemose dommedag over både nazismen og rasismen. Rasismen var for Sandemose en råtten frukt både fra det kapitalistiske systemet og fra menneskenes dumskap og fordommer. Den kan tyte fram overalt der den menneskelige dumhet har gode vekstvilkår. Verdens største parti er dumhetens parti, skreiv Sandemose, og han karakteriserte rasehatet som «dumhetens opprør».

Sandemose hadde i si tid i Canada registrert at også nordmenn følte seg høyt heva over polakkene etter bare tre måneder i landet. Denna «skittviktigheten» var av et slikt forferdelig omfang at forklaringa måtte søkes i mannens eget sinn. Grunnmotivet i alt som heter rasehat, mente han, må være: «Vi blir holdt nede, og da vil vi også holde noen nede!»

Så lenge folk lever under rolige forhold og har balanse i sin tilværelse, vil folk betrakte raseproblemet som noe tøv, skreiv Jante-lovens far. Han mente det stilte seg annerledes når den økonomiske kampen er hard, og folk ser ikke sammenhengen mellom deres livssituasjon og de økonomiske samfunnsforholda. Da lages det syndebukker, og syndebukker vil alltid være nødvendige i samfunn som bygger på klasser og undertrykkelse.

Syndebukkene skal ikke være hvem som helst, fordi de skal ikke ha altfor stor likhet med en sjøl, skreiv Sandemose. Derfor laget man like godt en fast institusjon og ansatte jøden som syndebukk. Sånn har jødemord ble brukt til å avlede oppmerksomheten på andre ting opp gjennom historia.

For Sandemose var rasismen en «sjelelig pest» han ikke kunne få advart sterkt nok mot, ei heller få latterliggjort tilstrekkelig nok.

Den første fargede person jeg så «live» var ei kvinne som banka på døra vår i enden av Etterstadgata i 1953. Hun hadde gifta seg med en norsk sjømann i Sør-Afrika, men han hadde ikke mye å bidra med. Mora mi lot hu få bo hos oss i flere måneder, og det utvikla seg et godt vennskap mellom oss.

Som gammel vål'engagutt har jeg opplevd mange stolte øyeblikk med klubben, og mange som ikke har vært fullt så stolte. Verst var å tapa for Lyn. I et edruelig og seriøst øyeblikk på den siste oppløpssida i livet mitt vil jeg nok være mest stolt av at Vål'enga er mot rasisme.

Oksa

Vålerenga mot rasisme

«Oslos stolthet»: En studie av imagebygging i toppfotballen

■ Av: Erlend Skjær Flem
 ■ Foto: Kevin Skjøthaug

Hva skal til for å utvikle et positivt image i toppfotball? Hvordan kan kommersielle hensyn balanseres i forhold til inntrykk av autentisitet? Hvilke strategier må en fotballklubb bruke for å nå ut til nye grupper og samtidig beholde sine gamle støttespillere? Dette er spørsmål jeg har stilt i min masteroppgave i sosiologi. Jeg har valgt Vålerenga som et eksempel på vellykket imagebygging, basert på faktorer som antall supportere, supporterens spredning og sponsorinntekter. Klubben har over en konkret tidsperiode endret et noe frynsete image knyttet til enkelte rasistiske fraksjoner blant supporterne, til å bli oppfattet langt mer positivt. Klubben assosieres nå med rasismemotstand, miljøbevissthet og sosialt engasjement. Det er belegg for å hevde at nettopp Vålerenga kan karakteriseres som en sterk merkevare. At klubben nylig har vært nominert til og vunnet en rekke sponsorpriser underbygger videre den siste påstanden.

Jeg har studert Vålerengas prosess mot et positivt image, og sammenlignet med andre europeiske toppfotballklubber. Imagebegrepet har jeg knyttet til kulturell meningsproduksjon, og jeg har studert det fotballkulturelle feltet. Hensikten med studien var å forstå de prosessene som ligger til grunn for hvordan et gitt image slår an i ulike segmenter av befolkningen generelt og hos fotballsupportere spesielt. Det empiriske materialet jeg har analysert har vært dokumenter og hendelser som har vært synlig for offentligheten, fra nettet, andre media og klubbens egne nettsider. I tillegg har jeg brukt andre fotballsosiologiske studier. Hva kjennetegner så Vålerengas imagebygging? Hvilke faktorer har bidratt til meningsinnholdet i det som i dag er merkevaren Vålerenga? Jeg har analysert ulike faktorer som kan tenkes å ha hatt innvirkning på det image Vålerenga har i dag.

Vålerenga – Unik i norsk sammenheng

I internasjonal sammenheng er ulike fotballklubber gjerne forbundet med kvaliteter som politisk ståsted, religion eller en gitt klassemessig tilknytning. Eksempelvis forbindes det å støtte Athletic Bilbao i Spania gjerne med et ønske om et fritt baskerland. I Skottland har klubbene Glasgow Celtic og Glasgow Rangers sterk forankring i henholdsvis katolisisme og protestantisme. I Spania har tradisjonelt Real Madrid blitt forbundet med overklassen, mens Atletico Madrid har vært å regne som arbeidernes klubb. Det samme gjelder for de to Manchester-klubbene, der City i større grad enn United kan knyttes til lokal arbeiderklasse.

Jeg argumenterer for at Vålerenga har lyktes med det jeg kaller en verdikonvertering mellom ulike sosiale felt. Med det mener jeg at klubben har engasjert seg i viktige samfunnsprosjekt og verdidebatter utenfor fotballfeltet og gjort disse relevante også på fotballfeltet. «Vålerenga mot rasismekampanjen, tiltaket «Jobbsjansen», samt miljøengasjement gjennom deltakelse i «Hafslunds miljøfestival for unge» har trolig bidratt til å gjøre klubben til noe «mer» enn kun en fotballklubb. Klubben assosieres med standpunkter, holdninger og verdier som går langt utover det fotballmessige. For at en fotballklubb skal lykkes imagemessig sett, er det sentralt å gjøre klubben til nettopp noe «mer» enn en fotballklubb. Her har Vålerenga skilt seg ut i norsk sammenheng.

På den andre side kan man karakterisere Vålerengas imagevalg som «trygt». Klubben velger verdier som deles av et flertall i befolkningen og framstår dermed ikke som kontroversielle. Dermed risikerer en ikke å støte store grupper bort. En del utenlandske klubber assosieres med «smalere» eller mer kontroversielle verdier, noe som følgerlig begrenser støttepotensialet. Det er imidlertid mer «kultur» for at klubbene assosierer seg med

mer kontroversielle tema enn hva som er tilfellet i Norge.

I forhold til image er begrepet autentisitet sentralt. Det autentiske går ut på å skape et inntrykk av kvaliteter som kan knyttes til noe opprinnelig eller ekte. Markedskrefter og logikk har fått et stadig sterkere fotfeste innen fotballen. Jeg har undersøkt om det kan være en motsetning eller spenningsforhold særlig blant supporterne mellom det som regnes som autentisk og det kommersielle og om det er et implisitt ideal innen fotballen og ikke bli forbundet med det kommersielle i for stor grad.

I analysen av det jeg har kalt det fotballkulturelle feltet har jeg drøftet om det kan være en spenning mellom det autentiske og det kommersielle, og om det slår imagemessig positivt ut å underkommunisere kommersielle forhold.

Fotballklubben Barcelona har bygget seg opp som merkevare ved å nettopp bli noe «mer» enn en fotballklubb. Klubben spilte i over flere år vederlagsfritt med hjelpeorganisasjonen Unicefs logo. Selv om klubben nylig for første gang i historien har latt en kommersiell sponsor pryde drakten, har nok klubbens engasjement i det ikke-kommersielle bidratt til å plassere klubben mer i et positivt imagemessig lys i forhold til det å distansere seg fra det kommersielle. Noen av de samme mekanismene har trolig vært til stede for Vålerengas del. Særlig gjennom «Vålerenga mot rasisme»-påskriften har klubben knyttet seg til verdier som distanserer klubben fra det kommersielle og profittmessige. Klubben har også spilt i grønne drakter for å markere et standpunkt i miljødebatten.

Dersom en klubb for åpenbart knyttes til det kommersielle og det å være profitorientert plasseres supporterne i det som kan kalles en «kundedis-kurs», noe som strider med det emosjonelle grunn-

laget fotballsupportere gjerne legger til grunn for sitt supporterverke. En eventuell motstand mot det kommersielle kan bidra til å gi en forståelse av hvorfor de autentiske eller ikke-kommersielle krefte kan betraktes som en viktig motsats eller ideal på fotballfeltet. Muligens har Vålerenga som klubb klart å konstruere noe autentisk. En type autentisitet som er forankret i og konstruert ut i fra viktige og allment delte verdier i samfunnet.

Det er verdt å merke seg at et gitt image ikke er en statisk størrelse, men derimot svært dynamisk, noe som medfører at det stadig må pleies og utvikles. Enkelthendelser knyttet til en klubb kan både styrke eller svekke et image. Eksempelvis kan det tenkes at den mye omtalte Veigar Pall Gunnarson-saken i forbindelse med spillerens overgang til Vålerenga eller uheldige utspill fra Vålerenga-supportere i forbindelse med Brann-spilleren Carl-Erik Torps hjertestans kan ha slått negativt ut for klubbens image. På den andre siden kan sterke reaksjoner eller «reparasjonsarbeid» i etterkant ha vært med på å befeste hva klubben skal stå for og dermed bidratt til å styrke image. Et hovedpoeng i denne sammenheng er å belyse hvordan image til en gitt fotballklubb er et resultat av et komplekst samspill mellom mange involverte aktører, der både supportere, klubbledere og media er involvert.

Imagets dilemma: Skal strategien være generell og inkluderende eller unik og ekskluderende?

Regional tilknytning inngår ofte i en fotballklubs image. Vålerenga har tradisjonelt hatt sin tilknytning til og blitt assosiert med Oslo øst. I senere tid har Vålerenga imidlertid gjennom en rekke slagord og reklamekampanjer uttalt et mål om å være hele Oslos stolthet. Lys konkurs og degradering nedover i divisjonssystemet har nok i ytterligere grad styrket denne ambisjonen. Men en slik ambisjon kan innebære et dilemma: På den ene siden ønsker klubben å appellere til flest mulig tilhengere. Dermed må en gi slipp på en viss eksklusivitet eller unikhet. En strategi som sikter mot å være så unik som mulig, innebærer en fare for å avskjære en rekke nye potensielle fans. En utfordring for Vålerenga er å overveie hva som eventuelt er viktig for «kjernevelgerne» og ikke gå på akkord med det disse la til grunn for å støtte opp om klubben i utgangspunktet. På samme tid fordrer det å appellere til nye supportere en viss grad av fornyelse. Da Vålerenga plasserte klubblogoen sin i neonlysform i Bogstadveien kan dette tolkes som en del av en ekspansjonsstrategi for å synliggjøre klubben også i områder som tradisjonelt har huset Lyn-supportere.

Det knyttes med andre ord en del utfordringer til det å favne bredt uten å miste en imagemessig for-

ankring. Jeg utviklet i oppgaven en analysemodell for å forstå ulike imagestrategier og dermed hva som skal til for å bidra til en vellykket imagebygging innen toppfotballen. Det imagemessige spesifikasjonsnivået kan karakteriseres som styrkegraden og rettet-

heten på en gitt appell. Hvor sterkt rettes en appell mot en bestemt målgruppe? Et svakt imagemessig spesifikasjonsnivå innebærer en generell og inkluderende strategi, det vil si at appellen rettes mot en bred gruppe. Motsatt vil et sterkt imagemessig spesifikasjonsnivå henlede mot en mer unik og ekskluderende strategi. Eksempelvis har Juventus i Italia gjennom en generell og inkluderende strategi fått svært mange tilhenger på landsbasis, men mangler i stor grad lokal støtte. Den andre klubben i byen, Torino har en unik og ekskluderende strategi som har gitt stor støtte lokalt, men få tilhengere nasjonalt. Jeg nevnte ovenfor en mulig konflikt på fotballfeltet mellom det kommersielle og det autentiske. En unik og ekskluderende strategi vil henlede mot det autentiske, mens en generell og inkluderende strategi kan være mer knyttet til det kommersielle.

Vålerenga må ta stilling til denne problematikken i det klubben sikter seg inn mot å bli «hele Oslos stolthet». Det å skape et image som favner bredt innebærer trolig til en viss grad å gi slipp på en del tradisjonelle element og dermed noe av den autentiske. Klubbens utfordring blir å finne et balansert forhold mellom en generell og inkluderende og en unik og ekskluderende strategi.

Fotballforskning

Halvard Larsen har tidligere vært omtalt i Klansropet som en av de som studerer oss. Nå har han levert masteroppgaven der han sammenligner religion og idrett, og spør om idretten er i ferd med å ta over noen av funksjonene religion tradisjonelt har fylt i samfunnet.

■ *Tekst: Mari Theodorsen*

For å se nærmere på dette har han tatt for seg tilskuerne. Utgangspunktet for problemstillingen var at tilskuertallene i fotballen øker, det sendes fotball flere dager i uka på tv og er generelt en voksende interesse for idrett. Samtidig ser man at en annen arena som tradisjonelt har vært viktig for å samle mennesker, Den norske kirke, viser lavere besøkstall og oppslutning. Man kan ikke slutte ut i fra dette at idretten er i ferd med å ta over religionens plass i samfunnet, men det er et spennende utgangspunkt for å se på om noen av idrettspublikums ritualer kan sees som en erstatning for religiøse ritualer fra et samfunnsmessig ståsted. Det kunne vært interessant å se denne utviklingen dokumentert med tall, men oppgaven gjør ikke noe mer enn å fastslå trenden.

For å finne ut av dette har han intervjuet medlemmer av Klanen som er aktive i supportermiljøet, samt vært tilstede på fotballkamp og femmila i Holmenkollen.

Funksjonen som et samlingssted og sosialt fellesskap kan man si at idretten til en viss grad har tatt over. Fotballkamp er et sted der mange møtes hver helg, og utfører ritualer (som sang eller tifo) som bidrar til opplevelsen av å være noe mer enn en samling individer. En opplevelse av å delta i et fellesskap er positivt, det gir følelsen av identitet og tilhørighet. Idretten kan også fungere som et fristed, der det er akseptert å gi uttrykk for følelser på en annen måte enn på andre samfunnsarenaer.

Larsen har et interessant avsnitt der han sammenligner rekruttering til Klanen og til Den norske

kirke. Han mener idretten har som utgangspunkt at alle er velkomne på lik linje, med noen klart definerte unntak knyttet til vold og rasisme. Den norske kirke har det opprinnelige budskapet at man skal respektere hverandre og ivareta hverandre, men likevel har en diskriminerende holdning til de som representerer avvik i form av annerledes seksuell legning. Han mener altså at kirken har holdninger som virker negativt på rekrutteringen, mens idrettens avklarte holdninger der inkludering er en sentral verdi har bidratt til vekst.

Det er likevel én ting idretten ikke kan bidra til, å løse de dype mytiske spørsmålene i livet, som livet etter døden og meningen med livet. Hvis man ser bort i fra dette er det meningsfylt å se på idrett som en erstatning for religion i vår tid, konkluderer Larsen.

En annen masteroppgave som kan være av interesse er Øystein Reistadbakks masteroppgave om fotballdekningen på nett vs. papiravis i Aftenposten, Dagbladet og VG. Den undersøker i hvor stor grad, og hvordan, nyhetsdekningen er forskjellig. Oppgaven viser at det er variasjoner både i sjanger, bruk av virkemidler og kilder. På grunn av tidsaspektet er det naturlig at innholder varierer noe. Selve nyheten, for eksempel kampen, omtales sjelden grundig i papiravisene. I tilleggsartikkelen er det større likhet mellom papir og nett. Intimiserings, fokus på enkeltpersoners følelser og opplevelser, forekommer i størst grad på papir. Nettavisene bruker ofte TV som kilde, det gjør sjelden papiravisene. Den oftest brukte kilden, både for papir og nett, er intervju med treneren. Treneren intervjues til og med oftere enn matchvinneren. Tre-

neren til vinnende lag, treneren til tapende lag, matchvinneren, målsco-
reren og andre involverte i kampen går alle igjen.

Både fotballnerder og fotballklubber kan antagelig også ha glede av Anders Ripegutus avhandling fra Norges idrettshøyskole om utviklingen av et måleinstrument for selvregulering i fotball, eller: Hvordan lære mer effektivt. Eller Roger Olsens avhandling fra samme sted, en sammenligning av risikosituasjoner og akutte kampskader i Tippeligaen 2010 og 2000. Eller Brynar Sauas avhandling, fortsatt samme sted, om hvilke faktorer som avgjør en tippeligaklubbs offensive spillestil.

Alle oppgavene som er omtalt her er tilgjengelige i fulltekst på nett og kan søkes opp i <http://www.ub.uio.no/nora/search.html>.

Klanens masterstipend

Klanen deler ut inntil tre stipender pr. år på 15 000,- til studenter som skal skrive masteroppgave med problemstillinger som er av interesse for Klanen eller Vålerenga.

Søknadsfrister: 1. mars og 15. oktober

Søknaden sendes til masterstipend@klanen.no

For mer informasjon, se www.klanen.no/masterstipend

2011 - borteåret!

I år var året, da Vålerenga skulle ta edleste metall i Tippeligaen med Barca-takter.

I år var året, da vi endte på en skuffende 7. plass i serien.

I år var året, da vi ble ydmyket og sendt på huet og ræva ut av cupen mot Kjelsås.

I år var året, da jeg brukte mesteparten av pengene mine på mitt Vålerenga.

Sammen med både nye og gamle venner har jeg fartet landet rundt (so close, but yet so far!) i buss og bil for å se Vålerenga ta tre poeng på bortebane.

For di jeg er en av de som prøver å tjene penger til livets opphold har jeg blitt hindret mye pga. jobb i forhold til hjemmekamper i år, så da har bortekampene vært fine for å få sett gutta blø for drakta! ..til den grad det har blitt gjort i år i det minste.

Totalt har det blitt ni borteturer i år både fjernt og nært, noe jeg er stolt over etter å kun ha vært på to borteturer i året de siste par årene!

Vi startet i en gymsal på Fornebu (og vi kommer ikke tilbake neste år!), var i Trondheim en kald aprildag, men lommelerke hjelper alltid!

Var oppe på Kjelsås og så total ydmykelse, dro til Fredrikstad og fikk varige mén etter den jævla tribunen (hva gjør man ikke for laget sitt?).

Tok en biltur til Kristiansand en fantastisk sommerdag og endte opp med tre poeng da, det var fint etter de kjipe borteturene vi hadde hatt..

Så kom Molde. Årets tur, minus tap og at vi ikke fikk bada. Men herrejesus, vi kommer neste år for å hente inn tre poeng, så vi får vel satse på å bade da! :)

Lillestrøm-kampen måtte jeg jo på. At det smaker så forbanna godt å banke bønder for N'te gang på rad på VÅRT ÅRÅSEN, det hadde jeg ikke trudd!

Var i Bergen for å hente inn nye tre poeng, og selv om kampen havnet i skyggen av unødvendige ting og alt ble glemt, så skal jeg nå fortelle dere en ting: Det å stå på Brann stadion og se laget i ditt hjerte dra med seg en 4-1 seier, det er så deilig!!

Siste borteturen i år måtte vi jo på. Stressa som gæringer fra Nannestad hvor jeg hadde gjort «dugnad» for Vålerenga håndball og kom på stadion 30 min. ut i 1. omgang.. Hadde vel egentlig ikke trua for vi dro, men da 0-1 målet kom var jeg klar for seier i årets siste bortekamp! Noe som dessverre ikke holdt helt ut.

Til dere som ikke er så ofte på tur: Bli med! Det går (nesten) alltid en buss som fungerer som «stillebuss» på veien hjem, om ikke så dør gjengen ut til slutt, og da har du nok sovnet allerede uansett, sånn i tilfelle dere er redde for å være for trøtte til jobb dagen etter.

Har selv prøvd ut å komme hjem fra bortetur 05.30, for så å dra på jobb 07.30. Det funker bedre enn dere tror! Dere har det vel goy på tur og, så det blir verdt det!

For dere som aldri er på tur: Om du har noen å dra med eller ikke, ikke vær redd! Man blir alltid kjent med noen (så lenge dere ikke velger å stenge dere inne på en toseter og nekte å snakke med noen.. Men dere er vel ikke

sånn heller? Alle i Vålerenga er familie!), og tro det eller ei, dere skaffer dere venner for livet.

Vi er ikke mange jentene som drar på tur, tror det meste jeg så av jenter på skikkelig bortetur i år, var til Bergen.

Dere er savna! Vi har det goy med gutta, de er ikke farlige – tro det eller ei.

Jenter, bli med! ..og det blir ikke for mange gutter heller (sånn om noen skulle føle seg truffet her nå).

Det koster litt å bli med på mange turer, men med litt prioriteringer, ta med mat hjemmeifra f. eks. så er det ikke så ille. Man er jo ikke på bortekamp hver dag heller!

Forventer at vi skal fylle flere busser til neste år, og at dere henger dere på! Vi ses!

Og forresten, så er jeg er hu gale som er hyper døgnet rundt, og ikke blir flau av å skifte drakt foran mannfolka i bussen! Sånn i tilfelle du var klar for å hilse på!

Ine

Vi er Enga i Rødt, Hvitt og Blått!

Det er faktisk en av de beste og største klassikerne av våre tribunesanger. Noe har skjedd de siste årene og jeg får lyst til å bruke noen ord fra Odd Boretzen, men jeg vil bytte ut måker med Aalesund: Jeg hater Aalesund!

Hater er kanskje ikke helt riktig, tidligere syns jeg Aalesund var en morsom tur og jeg var der første gang i 1993 når vi møtte de på gamle Kråmyra stadion og kjenner mange som bor der. Har alltid likt byen og folka der men etter årets kamp er det bare å innse at jeg for egen del misliker sterkt å dra på kamp i Aalesund, og grunnen er ikke at vi så å si alltid taper der oppe.

Har vært med i så mange år at jeg veit at veien er fylt av flere nederlag enn oppturer.

At det i år var en mandagskamp er en ting, men at over 70 % av de tilreisende velger å ha en egen

hold-kjeft-aksjon i 90 og ikke 10 minutter som var meningen blir jeg rett og slett matt av. Ikke bare sitter folk og holder kjeft hele kampen. Neida, de har selvsagt bytta til seg AAFK-skjerf i bytte mot sitt eget Enga-skjerf FØR kampen. Hva faen er det for noe forbanna tull? Jeg skal ikke si at jeg er verdens beste på ting men en ting er helt sikkert; jeg har alltid på meg Engas farger under kamp og vil jeg bytte effekter med bortefansen så gjør jeg det ETTER kampen.

Jeg syns ikke det er mye forlangt at folk som legger ut på langtur faktisk stiller opp for å farge våre tribuner i klubbens farger og bruke stemmen til å gi gutta all støtte under kampen. Hvis festen er det viktigste er det faktisk billigere å bli hjemme å drikke foran tv-skjermen.

Svein Erik «Svenna» Bakke

ii TV-skjermer og en unik atmosfære, Bohemen er sannsynligvis verdens feteste fotballpub

Vi viser alt du kan ønske deg av fotball

Sjekk ut vår nettside www.bohemen.no for full oversikt

To ukentlige og svært populære quizkvelder

Buss tur/retur Ullevaal på kampdager

Kald drikke og TV, Bohemen har alt du trenger for å leve

BOHEMEN

SPORTSPUB OSLO

ARBEIDERGATA 2, N-0159 OSLO - TLF.: 22 41 62 66

ÅPNINGSTIDER: MANDAG-TORSDAG 14.00-01.00, FREDAG 14.00-03.00, LØRDAG 13.00-03.00, SØNDAG 14.00-00.00

WWW.BOHEMEN.NO

Supporter-Norge rundt

Mikkel Myser-spalten har tatt en velfortjent pause, men redaktør Thon ville at jeg heller skulle skrive Supporter-Norge rundt. Jeg hadde den spalten for et par år siden på hjemmesiden til NSA (Norsk Supporterallianse) og www.fotballsporter.no. Man gjør som redaktøren vil.

■ *Tekst: Mikkel Kjelstrup*

I disse tider rett etter sesongslutt er det en del som velger å ha årsmøte. Ildsjeler gir seg, ildsjeler kommer til. Alt i alt jobber man for at klubben i sitt hjerte skal gjøre det best mulig. Ikke minst kanskje hjelpe dem økonomisk.

Moss er en gammel storhet som har slitt lenge. Der tømte Kråkevingen kontoen sin for at spillerne kunne dra på kamp på bondelandet. De er redda økonomisk og vil du hjelpe til så kanskje du skal kjøpe Mossespillet som koster kun 350 spenn.

Moldes supportere kan for første gang juble over et seriegull. Det endte som det endte med at Eva-Brit kjørte bil etter at hun hadde tatt noe godt i glasset. Regner med at Trygg Trafikk blir en god sponsor for Tornekrattet neste år. Ække første gang det skjer krøll i rosebyen. Hvem vil bo der? Freddy Boy prøvde, men det var ikke mange årene han orka det.

Ikke mange skandaler, men Lyn og Bastionen har rykka opp til 3. divisjon. Det betyr at om få år så møter Vålerenga Lyn i Adeccoligaen.... Han ene Skeid-Oksen blir da sur fordi han mener Vålerenga har rappa to poser med isposer i en meget stygg overgangssak!

I Klanen skjer det mye, talsmenn prater og prater og prater enda litt til. Ny daglig leder på Vålerenga Vertshus er det også. Mona heter hun og gråt sikkert da hun ble født. Småkonger som spill kommer etter jul og koster kun 249 spenn, i samarbeid med Tom A. Schanke. Dette er første ledd i at klubben fyller 100 år i 2013. Man starter altså feiringa litt tidlig og nachspielet kommer til å vare helt til 2015...

GodsetUnionen har greid å bytte til nytt styre og alt funker. Veit ikke hva det er med meg, men jeg har et svakt hjerte ikke bare til Aass, men også Godset-supportere. Er vel fordi jeg alltid har likt Blåmandag som fanzine, som dessverre ikke kommer ut lenger. Men bamsen vi møtte på Strømsø Sportsbar før kampen var litt av en kar. Eide hele pøbben, men kampen skulle han ikke på....Så han tusla hjem med godsetgenser sin.

Kanari-Fansen har hatt ellevill fest for 13.-plassen. De tror alt skal bli bedre med ny trener og masse nye spillere. Greit nok at treneren som kommer fra Elfsborg har hatt suksess der borte, men det er ikke dermed sagt at alt går på skinner på bygda. Men fortsatt er det å slå Vålerenga det viktigste der oppe. Mye forandrer seg, men ikke det....

«Fotball skal spilles i helgen» har vært en suksess. Man har fått fjerna mandagskamper i den øverste ligaen, men det gjenstår fortsatt masse arbeid og fotballtinget i mars 2012 blir viktig. Håper det blir endringer på antall lag i øverste og nest øverste divisjon. Ikke minst senke kravene til hvilke stadionfasiliteter tredjedivisjonslag skal ha. Norsk Supporterallianse lever visstnok, men jeg syns det har vært ganske stille derfra med info ut til vanlige supportere. Landslagsgruppa lever vel enda?

Den nye hitten på Kongsvinger er nå egen Tom Nordlie-kolleksjon. Du får caps, treningsdress, genser, t-skjorte osv. Han har slanka seg så det blir ikke størrelse xxxxx lenger. Men supporterklubben sliter, de prøver på bingo hver onsdag i hele vinter for å få inntekter....

Oddrane har nyttårsfest som koster kun 350 spenn, og der får man velkomstdrink, mat og en drikke til

maten og sprudlevann ved midnatt. Underholdning/quiz er fortsatt under planlegging. Det man ikke veit er at Rune Tribune skal ha trompet-solo, så gled dere. Skulle likt å være flue på veggen der.

Kjernen er den supporterklubben med høyest takhøyde og flest ultras-supportere. De har også landes eldste ultras-supporter i Arne Christian Eggen som er født på 30-tallet en gang. Livlig kar som alle ser opp til. Jobber med å få til et intervju med ham. Det betyr at ultras-supportere kan være eldre enn 25 pluss...

Vikinhordene har julebord som alle andre supportere som er glad i god mat og drike. 1899 kommer da med nok en utgave. Hordene er mer opptatt av å selge konsertbilletter, tur på badeland osv. enn å støtte laget. Neste år får de toff motstand fra Ulvane fra Sandes. Litt kult å tenke på at B-gjengen og Bryne bare er tredje beste lag. Snart kommer vel Rosseland BK, Egersund og Randaberg forbi dem også.

Det har vært merkelig stille fra mitt store hatobjekt Plankehaugen. De har blitt så grå og kjedelige at selv gamle tanter knapt gidder å følge dem. Savner mye derfra gitt....Kom igjen 'a, lag noen skan daler....

Stormen lagde storm i Oslo, i 12. time ble 5000 vennskapsskjerf til cupfinalen avbestilt. Kontroll komiteens daværende leder Torstein Kjemphol fikk stoppet denne galskapen. Godt å vite at det finnes storkarer fra Ålesund som har et supporter hjerte og ikke bare tenker penger!

Kunne nevnt mange flere supporterklubber, men det får være grenser, men allerede i neste utgave kommer jeg garantert med mye mer. Send gjerne tips til ropet@klanen.no, merk med Supporter Norge rundt.

God jul og godt nytt år, silly season er en herlig tid!

Åpningstider:
Mandag-Torsdag
15:00 - 23:30
Fredag & Lørdag
15:00 - 01:00
Søndag
15:00 - 23:30

Enga

Restauranthus

På hjørnet av Vålerenggata og Smaalendsgata finner du Enga Resturanthus. Dette er en intim Vålerenga-bar med tilhørende Restaurant.

Her kan du få alt av matservering, og vi legger også til rette for selskaper og annen moro.

Fra vår bar kan du se alt av Vålerenga's kamper på storskjerm, mens du nyter barens edle dråper.

I helgene har vi deilig Enga frokost med god mat og drikke til en billig penge. Bohembussen starter sin reise til Vålerenga hjemmekamper herfra, så det er også et godt alternativ på kampdager.

Det er ingen hemmelighet at stedet har en sterk tilknytning til Vålerenga. Har du blått blod vil du helt sikkert føle deg hjemme hos oss.

Velkommen!

Adresse: Vålerenggata. 5, 0657 Oslo

Telefon: 24 07 17 00

Fiender til vi dør

I høst ga Magnus Borgen ut boka «Fiender til vi dør», ei bok som tar for seg noen av de tøffeste hatoppgjørene i verden. =Enga gjorde et intervju, og Klansropet har fått lov til å rappe intervjuet så det kan ligge flere fete fotballbøker under juletreet.

■ *Tekst: Mikkel Kjelstrup*

Hvem er Magnus Borgen?

Jeg er en 30 år gammel gutt fra Smålensgata på tjukeste Vålerenga. Jeg ble fotballgal gjennom å stå og stirre ned på spillerne på kunstgressbanen på Jordal gjennom gjerdet fra barnehagen som ligger en langpassing unna. Jeg fikk den store gleden å få være en del av den fryktede 1981-årgangen til Vålerenga fra 1987-2000, som til tider var Norges desidert beste lag i vår aldersklasse.

Jeg hadde som mange andre unggutter lyst til å bli profesjonell fotballspiller, og spille både for Vålerenga og rundt omkring på de aller største stadionene i verden. Som 16-åring begynte jeg å innse at den drømmen aldri ville bli realisert, så da var drøm nummer to å bli journalist. Dermed ble det politikkstudier på Blindern, og jeg tok samtidig på meg midlertidige jobber i forbindelse med ulik form for journalistisk research til tv-dokumentarer og fikk til slutt jobb som tilkallingsvikar i aftenposten.no.

Du har gitt ut bok, fortell!!

Jepp, min aller første bok «Fiender til vi dør» ble sluppet nå i høst på Schibsted Forlag. En fantastisk mann ved navn Per Borglund tente på det hårete prosjektet til en uerfarengutt, og samtalen ga

meg selvtillit – og startkapital – til en magisk reise til 13 hatkamper i 13 land på fire ulike kontinenter i løpet av en fotballeseong fra september til mai.

Ideen kom jeg på en dag da jeg satt i webredaksjonen på Aftenposten på en stille «rød dag» i en påskeferie, og kjedet meg til døde til tross for at det var engelsk fotball jeg skulle dekke via en tv-skjerm. Jeg begynte å mimre tilbake til den drømmen jeg hadde som guttunge. Jeg tenkte på hvordan jeg drømte å få spille på de største stadionene i verden, og få lov å være en del av noen av verdens heteste hatoppgjør. Det var der jeg bestemte meg for å gjøre det beste ut av det: Bruke en internasjonal fotballeseong på å reise rundt til verdens heteste hatoppgjør, på jakt etter ultimate fotballopplevelser. Reisen ble det en seriøs, undrende, innsiktsfull og forhåpentligvis lesverdige fotballbok av. Jeg ønsket å beskrive hvorfor det egentlig er sånn at noen fotballkamper betyr så utrolig mye mer enn andre.

Hvilket favorittlag har du?

Vålerenga! Har vært stolt medlem nr. 1177 av Klansen siden midten av tenårene. Og Vålerenga er for å være helt ærlig det jeg klarer å forholde meg til av ekte lidenskap.

Har sympatier for enkelte lag nedover i divisjonene i England, men ikke noe i nærheten av det følelsesregisteret som settes i sving når Enga er i aksjon. Når man har fotball som levebrød et drøyt år, mister man noe av fanfølelsen. Følger ellers profesjonelt med på de fleste av lagene jeg besøkte rundt på reisen min, og noen har jeg utviklet sympati for. Men å kalle dette for mine favorittlag blir feil. Jeg har egentlig hendene fulle med Vålerenga Fotball i fotballeseongen og Vålerenga Hockey i hockeysesongen.

Du er supporter og hva leser du?

Jeg er avisjunkie og nyhetshund, så jeg må bla meg

igjennom 4-5-6 aviser daglig. Er glad i å lese bøker, og som fotballsupporter har jeg etter hvert samlet et ganske omfattende fotballbokbibliotek på rundt 100 titler i bokhylla på soverommet. Når det gjelder fotballbøker er Financial Times-journalist Simon Kuper etter min mening i en helt egen klasse. Jonathan Wilson, James Montague, Phil Ball, Uli Hesse, John Foot og svenske Erik Niva har også gitt ut noen meget gode fotballbøker som jeg kan anbefale. På norsk er det lite som slår de klassiske VM-bøkene til Solstad og Michelet.

Ellers er de to nordiske tidskriftene Offside og Josimar noe som enhver fotballsupporter bør kaste seg over. Danskenes 90 Minutter er også en leserverdig sak i A5-format, og jeg har startet å lese på britiske The Blizzard, som er et tidskrift som kommer ut fire ganger i året, og er helt herlig fotball-ekte.

Jeg leser ellers alt som er relatert til Vålerenga, får min daglige dose VPN og vif-fotball.no, i tillegg til at jeg selvsagt leser =Enga og Vålenga Magasinet hver gang dette kommer ut. Samlet ellers på Vålerenga-fanziner som unggutt, og i ei kasse på loftet ligger det mye bra fanzinehistorikk fra gamle Apestreken, Alle Rettigheter, Stang UT, Den Gamle Bohem og 101%.

Boka har kommet, fått mye PR?

Jeg er egentlig veldig overraska over den store gangen og de gode tilbakemeldingene fra mange medier. Flere advarte meg mot at det ikke var markert for seriøse, innsiktsfulle fotballbøker om internasjonal fotball her i Norge, med mindre man het nettopp Solstad og Michelet. Mange fordomsfulle i bokbransjen sa at man måtte fjerne med en selvbiografi eller fokusere på én populær klubb i Norge eller England for å ha en sjanse til å få oppmerksomhet og oppnå salgstill.

Det har blitt en god del radiointervjuer både på NRK og de kommersielle tv-kanalene, det har blitt

← **Bokas forfatter Magnus Borgen.**

Foto: Schibsted Forlag

Drømmeellevet ut av de kampene du så?

3-4-3-formasjon:

Khune: Herlig, talentfull ung keeper på sørafrikanske Kaizer Chiefs.

Taye Taiwo: Sjelden at en venstreback blir banens beste, men Marseilles venstreback var helt konge i hatkampen mot Paris Saint-Germain.

Jaimie Carragher: Hjertet utpå drahta når Liverpool møtte Man Utd.

Nemanja Vidic:

Foruten å være en av Vålerengas Bojan Zajics favorittspillere, en helt rå forsvarsspiller som var svært god mot Liverpool.

Fabian Ernst: Ble matchvinner for Schalke 04 i Ruhr-derbyet mot Dortmund åtte minutter før slutt. Hans aller første mål i Schalke-drahta i hans 80. match, da var det lov å feire foran egne supportere!

Xavi: Månen til kjærlighet til Barca den gutten viste i oppgjøret jeg så mot Real Madrid finnes ikke i internasjonal fotball. Kjempe iherdig og fikk rødt kort med vilje sekunder før slutt fordi han ikke fant seg i å bli pissa på.

Teko Modise: Tynn midtbanegeneral på sørafrikanske Orlando Pirates.

Diego Buonanotte: Ung, knøttliten tekniker på argentinske River Plate som gjorde Boca Juniors-spillere helt fortvilet i El Superclassico i Buenos Aires.

Aldo Ramirez: Målfarlig spiss med tannregulering som scoret to flotte mål for colombianske Atletico Nacional mot byrival Medellin.

Deivid de Souza: Rocka Fenerbache-angrepet mot Galatasaray foran et helt crazy publikum.

Jan Vennegoor of Hesselink: Når man blir matchvinner for Celtic på hjemmebane i Old Firm etter 93 spilte minutter i et fyrverkeri av et derby, fortjener man plassen.

Reserver:

Baichung Bhutia: Indias eneste fotballikon.

Francesco Totti: Roma-derbyet er på mange måter Totti, uansett hvor ræva han spiller.

Tommaso Rocchi: Lazio-ikon som peppet opp fansen på en helt utrolig måte.

Manager: Alex Ferguson, mannen som heller bensin på bålet hver eneste gang Man Utd spiller mot Liverpool. Respekt for det han har fått til siden han tok over på 80-tallet.

Dommere: Dommerne på Medellín-derbyet i Colombia. Hoveddommere i Colombia kan fort bli drapstruet. De to linjedommerne fikk så mange gjenstander kastet mot seg at politiet til tider måtte beskytte dem med skjold. Og fjerdedommeren? Fjerdedommeren i Colombia sitter med to smellvakre supersexy lettkleddede modeller i en egen liten bu. Hver gang han skal vise fram tavla si, spretter de to modellene opp ved siden av han, med reklame på BH og truser. De får blodet til å bruse for både tv-seere og fjerdedommeren, som er mannen alle på stadion ønsker å være.

Hvor får man kjøpt boka og tjener man fett på dette?

Boka kan kjøpes i de aller store bokhandlerkjeder både i bokhandleren og på nett. Den kan også bestilles via Schibsted Forlags nettsider. Man gir ikke ut bok for å bli rik. For meg hadde det vært enormt mye smartere økonomisk og jobba 1,5 år i hvilken som helst annen strøjobb, enn det å skrive fotballbok. Men så var det noe med opplevelsen å være på tidenes backpackertur som foppallturr da, en frihet og en glede som er verdt mer enn penger... Så rent økonomisk er dette ikke noen

gullgruve for meg, men jeg håper å få solgt nok bøker til å få dekket opp en del av de utgiftene jeg selv var nødt til å dekke på reisen min.

Verste/beste minne som supporter?

Faen, er du sportsjournalist eller!?! Umulig å bare gi deg ett minne i hver kategori. Verste minnet handler om flere kjipe kamper mot Lyn. Jeg blir dårlig bare jeg tenker på det. Må innrømme at jeg også var forbanna under en hjemmematch mot Skeid i cupen, da Daniel Fredheim Holm og Daniel Braathen regelrett pissa på Kjetil Rekdal og co. De beste minnene er når Vålerenga reddet livet på Tønsberg Gressbane en gang tidlig på 90-tallet og vi gutta på 81-laget storma banen sammen med dresskleddede Klansfolk. Jeg var også overlykkelig når overlevde «Krigen i Vallhall» mot Sandefjord, og ikke minst ekstremt happy da vi vant gull og de tre siste cupfinaletriumfene.

Mitt beste minne fra å jobbe med fotballboka var å få være tilstede i Buenos Aires, Istanbul og Glasgow. Det verste var å stå sammen med polske nynazister blant de mest hardbarkede Wisla Krakow-supporterne under matchen som bare blir kalt «Den Hellige Krigen i Krakow».

Tips til andre som kanskje trenger hjelp til å skrive?

For å si det sånn: Forlagssjefen i Schibsted Forlag får inn rundt 100 forslag i året av både kjente forfattere og ukjente spirer som ønsker å tilby ham en fotballbok. Det er ganske tøft hvis ikke du har noe journalistisk bakgrunn eller annen dokumentert skriveerfaring på litt over nettfornivå å komme igjennom nåløyet. Det er litt som med de som vurderer CV'er til jobbintervjuer. Et trenet øye bruker ca. 30 sekunder på å se om kandidaten har noe for seg eller ikke. Derfor er konseptutvikling alfa omega, ettersom det første du må gjøre er å vise til et gjennomtenkt og spennende konsept. Noe av hemmeligheten bak min bok var å velge noe litt utenfor «mainstreamboksen» av ty-

piske fotballbøker, noe som ingen i Norge har gjort tidligere. Også bør du ha en iboende faenskap i deg som sier at du gjennomfører konseptet uansett, at du uansett vil se på det som en hobbyaktivitet.

Hvorfor blir man supporter av ett lag?

Det er kjedelige svar stort sett. En mix av venner, familie, tilfeldigheter, stedet du er født eller der det stedet eller klubben du føler en stolthet og og ønsker en tilhørighet til. Valget blir en del av din identitet så lenge du lever, så den mixen av en god del ting man ikke styrer sjøl er nesten litt skummel å tenke på.

Ritualer før kamp?

Ikke så mye annet enn at jeg forbereder meg mentalt på neste motstander straks en match er ferdig. Også kaster jeg meg over lagoppstillingene til Enga og motstanderen på et tidligst mulig tidspunkt, og nistirrer på tabellen, og ser hvor vi vil ligge når vi nå «bare» skal ut og sikre oss denne trepoengeren.

Lykke til videre!

Takk, i like måte! Tror jeg snakker på vegne enn flere enn meg selv når jeg må berømme deg og andre som holder liv i de gode gamle papirfanzinene!

Carl Berner

- Når du trenger litt mer enn en plingpils -

Åpningstider:

Hverdager: 09:00 - 21:00

Lørdag: 09:00 - 20:00

Trondheimsv 113 | 0565 Oslo | Telefon: 22871020

Fotball i Helgen.

Hva skjer videre?

Foto: Line Svalastog

Tv-avtalen er nå solgt for perioden 2013-2017. Avtalen i sin helhet vet vi ikke alle detaljer rundt foreløpig og det er mye vi trenger svar på før vi kan si oss fornøyd med den nye avtalen.

Det positive ved avtalen er at det blir slutt på mandagskamper i den øverste ligaen i denne perioden, at det ble mandagskamp i divisjonen under er sterkt beklagelig men husk at vi aldri var en del av forhandlingene. Avtalen gjelder frem til 2017 og vi kan ikke endre på noe i den avtalen.

Mye arbeid gjenstår for oss fans ennå. Tre kampdager er fortsatt for mye og målet ved den nye avtalen som skal gjelde fra 2017 bør være å få antallet

kampdager ned i to slik at det blir ennå bedre forutsigbarhet for både fans og arrangører.

Vi håper at kampene blir fastsatt lengre tid i forveien enn de tre ukene som var i den forrige avtalen og blir det en merkbar økning her så kan vi si oss ganske fornøyd med den nye avtalen, men dette vet vi som sagt ikke nok om ennå.

At vi som fans har stått sammen i denne saken har betydd mye og vi i styret i FIH takker for all støtte vi har fått. Vi bør også rette en stor takk til de klubbene, folk i NTF og NFF som har gitt oss informasjon som har vært til stor hjelp for å finne argumenter som taler vår sak og at de faktisk har tatt våre synspunkter på alvor.

Hvis det er noen der ute som føler seg kallet til å bidra i FIH for å holde ting ved like så ta kontakt på Facebook eller hjemmesiden vår. Det er viktig at vi opprettholder engasjementet men det er slitsoomt i lengden så all hjelp vil være til stor glede for de som har stått på denne sesongen.

*På vegne av styret i FIH
Svein Erik «Svenna» Bakke*

Murmester Knut Guttorm as

knut@guttorm.as www.murmester-guttorm.no Mob: 91 71 31 05

Murerarbeid - Tømrerarbeid

MURHUSKJEDEN
Håndverksmur

Tabellen lyver aldri

Eliteserien i fotball er ferdigspilt, og vi har finstudert tabellen etter lyspunkter for Vålerengas del.

- **Tekst:** Yassir Al-Harraq
- **Faksimile:** Altomfotball.no
- **Foto:** Line Svalastog

Hvis lagene hadde blitt plassert etter antall scoringer, hadde Rosenborg vunnet med sine 69. Tromsø snapper sølvet med sine 56, kun ett mål foran Haugesunds 55. Vålerengas 42 mål holder kun til en tiendeplass.

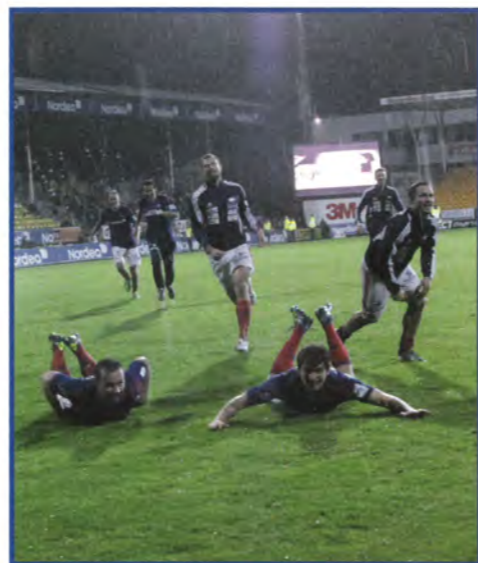
Dersom avgjørelsen falt etter hvilke lag som slapp inn færrest mål, ville Sogndal ha vunnet. Saftkokerne fra Fosshaugane Campus slapp inn 31 mål i år. Vålerenga følger på andreplassen med 33 imot, så vidt foran Tromsø som hentet ballen ut av nettet 34 ganger.

Ved poenglikhet avgjøres det på målforskjell. Her karrer Vålerenga seg til en femteplass. Hele ni

plussmål måtte til for det. Rosenborg vinner med sine 25. Tromsø tar sølvet med sine 22, mens Molde sniker seg inn på tredjeplassen med 16.

Men det er med poeng tabellen settes opp. De fikk Vålerenga 47 av, like mange som Haugesund, men havner bak på nettopp målforskjell. Haugesund scoret i snitt 1,83 mål per kamp, og fikk som nevnt en positiv målforskjell på 12. Det er tre plussmål mer enn Vålerenga, som ender opp med ett snitt på 1,4 og ni plussmål.

Uansett hvordan man sorterer tabellen så vinner altså ikke Vålerenga noe som helst. Lyspunktet er at man er nest best på å ikke få mål imot seg. Ellers er man stort sett midt på tabellen, uansett sortering.

Tabellen basert på poeng

1.	Molde	30	17	7	6	54	38	+16	58
2.	Tromsø	30	15	8	7	56	34	+22	53
3.	Rosenborg	30	14	7	9	69	44	+25	49
4.	Brann	30	14	6	10	51	49	+2	48
5.	Odd Grenland	30	14	6	10	44	44	0	48
6.	Haugesund	30	14	5	11	55	43	+12	47
7.	Vålerenga	30	14	5	11	42	33	+9	47
8.	Strømsgodset	30	12	9	9	44	43	+1	45
9.	Aalesund	30	12	7	11	36	38	-2	43
10.	Stabæk	30	11	6	13	44	50	-6	39
11.	Viking	30	9	10	11	33	40	-7	37
12.	Fredrikstad	30	10	6	14	38	41	-3	36
13.	Lillestrøm	30	9	7	14	46	52	-6	34
14.	Sogndal	30	8	10	12	24	31	-7	34
15.	Start	30	7	5	18	39	61	-22	26
16.	Sarpsborg 08	30	5	6	19	31	65	-34	21

Tabellen basert på antall scoringer

3.	Rosenborg	30	14	7	9	69	44	+25	49
2.	Tromsø	30	15	8	7	56	34	+22	53
6.	Haugesund	30	14	5	11	55	43	+12	47
1.	Molde	30	17	7	6	54	38	+16	58
4.	Brann	30	14	6	10	51	49	+2	48
13.	Lillestrøm	30	9	7	14	46	52	-6	34
5.	Odd Grenland	30	14	6	10	44	44	0	48
8.	Strømsgodset	30	12	9	9	44	43	+1	45
10.	Stabæk	30	11	6	13	44	50	-6	39
7.	Vålerenga	30	14	5	11	42	33	+9	47
15.	Start	30	7	5	18	39	61	-22	26
12.	Fredrikstad	30	10	6	14	38	41	-3	36
9.	Aalesund	30	12	7	11	36	38	-2	43
11.	Viking	30	9	10	11	33	40	-7	37
16.	Sarpsborg 08	30	5	6	19	31	65	-34	21
14.	Sogndal	30	8	10	12	24	31	-7	34

Tabellen basert på målforskjell

3.	Rosenborg	30	14	7	9	69	44	+25	49
2.	Tromsø	30	15	8	7	56	34	+22	53
1.	Molde	30	17	7	6	54	38	+16	58
6.	Haugesund	30	14	5	11	55	43	+12	47
7.	Vålerenga	30	14	5	11	42	33	+9	47
4.	Brann	30	14	6	10	51	49	+2	48
8.	Strømsgodset	30	12	9	9	44	43	+1	45
5.	Odd Grenland	30	14	6	10	44	44	0	48
9.	Aalesund	30	12	7	11	36	38	-2	43
12.	Fredrikstad	30	10	6	14	38	41	-3	36
10.	Stabæk	30	11	6	13	44	50	-6	39
13.	Lillestrøm	30	9	7	14	46	52	-6	34
11.	Viking	30	9	10	11	33	40	-7	37
14.	Sogndal	30	8	10	12	24	31	-7	34
15.	Start	30	7	5	18	39	61	-22	26
16.	Sarpsborg 08	30	5	6	19	31	65	-34	21

Tabellen basert på mål imot

14.	Sogndal	30	8	10	12	24	31	-7	34
7.	Vålerenga	30	14	5	11	42	33	+9	47
2.	Tromsø	30	15	8	7	56	34	+22	53
1.	Molde	30	17	7	6	54	38	+16	58
9.	Aalesund	30	12	7	11	36	38	-2	43
11.	Viking	30	9	10	11	33	40	-7	37
12.	Fredrikstad	30	10	6	14	38	41	-3	36
6.	Haugesund	30	14	5	11	55	43	+12	47
8.	Strømsgodset	30	12	9	9	44	43	+1	45
3.	Rosenborg	30	14	7	9	69	44	+25	49
5.	Odd Grenland	30	14	6	10	44	44	0	48
4.	Brann	30	14	6	10	51	49	+2	48
10.	Stabæk	30	11	6	13	44	50	-6	39
13.	Lillestrøm	30	9	7	14	46	52	-6	34
15.	Start	30	7	5	18	39	61	-22	26
16.	Sarpsborg 08	30	5	6	19	31	65	-34	21

Melling med hjem

Det er onsdag ettermiddag på det som har vært Klanens og undertegnedes hjem i drøye 13 år nå, Bohemen. Bak bardisken gjør Grønningen de siste forberedelsene til sportsquizen, mens han sørger for at gjestenes lever ikke skrumper inn på grunn av væskemangel. En flott kvinne kommer bort til bardisken og gentleman som man jo er, så tilbyr man å spandere fra Grønningens store sortiment av spennende pilsner og ildvann; men nei. Hu vil bare ha kaffe – svart kaffe.

■ *Tekst: Hjesus*
■ *Foto: Kenneth Myhre*

Kvinnen er Melling, kaptein på Vålerengas damelag i fotball og portrett i denne utgaven av Klansropet. Ei ekte oslojente som vokste opp med å spille fotball med gutta i gata på Tonsenhagen fra hu var en knyttneve stor. Realismen i egne evner var nok ikke alltid til stede, men ambisjonene var skyhøye og hu var overbevist om at hennes framtidige arena ville bli i tippeligaen. Etter fjorten sesonger på Vålerengas damelag har hu på sett og vis endelig klart det – selv om toppserien ikke akkurat er det samme som tippeligaen. Og opprykket, det har hu feira flere ganger allerede.

Veien til toppseriespill har vært lang. Hu starta med organisert fotball i Årvoll men var også en tur innom håndball. Mest fordi alle venninnene spilte håndball; men Melling var best med beina, langt

fra skuddredd og tøffere enn de fleste andre tolv år gamle jenter. Derfor stilte hu seg da også i håndballmålet. Men fotballen var alltid det helt store og da elleverfotballen tok til vokste det seg raskt fram en kretsagsspiller som til slutt imponerte Vålerengas trenere.

For samtidig som 17 år gamle John Carew blei henta av Vidar Davidsen, så trener Petter Braaten sitt snitt til å hente den ett år yngre spissen til Vålerengas damelag. Det var aldri noen tvil om at hu ville hit heller. Mange av hennes nye venninner fra kretslaget spilte på Vålerenga og begynte på Wang toppidrettsgymnas samtidig som henne. Og sammen skulle de etter hvert danne et lag som år etter år kjempa om opprykk til toppserien – uten at det holdt helt inn.

Melling blei en suksess i Vålerenga fra dag én. Trener Braaten fant plass til henne på høyrekant allerede i 1998 og siden jenta aldri er skada, så er det blitt opp i mot 250 offisielle kamper for Vålerengas damelag. Et helt nøyaktig antall er det ingen som har, men neste år blir hennes 15. sesong på damelaget og 16. sesong totalt i Vålerenga.

Det har vært noen nedturer også. Vålerenga skulle satse hardt og i 2003 bytta de trenerteam og inn kom Danny Sandnes og en høygravid Randi Leinan. Høsten det året blei tung for Melling for hu skjønte at laget styrte mot nedrykk til andre divisjon. Nedturene fortsatte å stå i kø de neste åra. Gang etter gang tapte Vålerenga knepent i kam-

pen om opprykk, og etter hvert forsvant spiller for spiller fra det laget som en gang i tida spilte i førstedivisjon. Noen la opp, noen gikk til andre klubber. Men Melling forblei lojal mot klubben og i 2009 kunne hu endelig juble for opprykk til førstedivisjon.

Det har gått noen år siden hu spilte høyreving på Bislet Stadion nå. Bislet var ærverdig, med sjarm, minnes Melling. Det var litt stas og spille der, det var jo også der hu hadde sett herrene spille som liten. Men avstanden til tribunen likte hu ikke. Den er bedre i Vallhall og når det er mye folk, som mot Avaldsnes i år, så er Vallhall helt greit. Riktignok rynka hu godt på nesa da de flytta inn. Fotball skal jo tross alt spilles utendørs, men laget har ikke tapt i Vallhall og utover i sesongen blei hu mer og mer glad i hallen.

Melling er ikke lenger spiss eller ving. Når hu til neste år debuterer som toppseriespiller er det sannsynligvis som midtstopper; men rik av å spille fotball – det blir hu nok aldri. Selv håper hu at klubben etter hvert kan få økonomi nok til å kjøpe ut en del spillere fra arbeidslivet – i hvert fall i halv stilling – for én til to treninger hver dag kombinert med full jobb er slitsomt. Det går, men som hu sier – den tida fotballgutta kan bruke på restitusjon, den må hu benytte i kontorene til Aftenposten. Så må hu plutselig gå. En kort tur innom Bohemen etter jobb var alt hu rakk. Nå haster hu videre til trening...

➔ **Kaptein Mellingsæter og Vålerenga er klar for toppserien 2012.**

Nye grep, nye håndtak

Før denne sesongen tok klanens styre store grep rundt hockey. Styret fikk satt opp en skikkelig arbeidsgruppe hvor mange nye initiativer bidro til en ny giv blant oss som har holdt på en stund. Det er ingen hemmelighet at det for noen av oss sang på siste verset. Styrets innsats inn mot denne sesongen fortjener ros. Det er viktig at det er involverte folk fra topp til bunn og ikke bare en gruppe i midten som skal dra lasset. Fortsetter vi med det tror jeg vi kan få til mye sammen, ikke bare denne sesongen, men også sesongene fremover. Som hockeytalsmann og leder av hockeygruppa skal jeg være den første til å takke de ansvarlige i styret for den innsatsen og det arbeidet de har vist så langt.

For å kunne fortsette å skape mer, samt holde det som allerede er startet på topp, trenger vi også flere arbeidshender. Konseptet hockeykveld på Våle-

renga Vertshus var nytt for denne sesongen. Her inviterer vi både tidligere og nåværende hockeypersonligheter til et uformelt møte med supporterne før det skal spilles hjemmekamp på Jordal. Dette vil forekomme på torsdager og lørdager også i fremtiden. Så langt i år har vi hatt besøk av blant annet Jon Magne Karlstad, Arne Billkvam, Steffen Thoresen og ikke minst Lars Erik Lund, som la opp før denne sesongen.

Vi har også overtatt en vegg på Vertshuset hvor det skal lages en hockey wall of fame med bilder og historier fra diverse legender gjennom Vålerengas mange minneverdige år. Har du kanskje noen gamle hockeyskatter på lur som kunne tatt seg ut på en slik vegg er vi super-glade for alle bidrag. På disse dagene er det masse folk og mye som skjer og vi jobber videre med flere gode ideer for hva som skal skje fremover, men det er sikkert også

masse vi ikke har tenkt på. Har du noen gode forslag så send de til marius@klanen.no, og har du lyst til å være med og bidra rundt dette arrangementet eller andre ting du kunne tenke deg å bidra med send gjerne en mail til samme adresse. Alle forslag tas i mot med takk og kan du hjelpe til å gjennomføre dem også får du din egen lille plass i Vålerenga-himmelen.

Vi gjorde noen forandringer på Jordal før denne sesongen, hvor vi blant annet gjorde om på bøttebannerne for å få folk til å samle seg mer. Dette er det som vanlig blanda følelser rundt. En av grunnene til at vi ønsker å presse folk ned mot vanten er å få samlet folk. Det er ingen tvil om at en samlet flokk vil skape mer liv samt dra med seg flere mennesker og skape et bedre visuelt inntrykk av Jordal. Et bilde av Jordal hvor det sitter noen folk i bolker i histen og pisten, med masse tomme seter rundt, skaper et veldig dårlig bilde. Dette skaper også veldig ofte et uriktig bilde. Det kan være 2500 mennesker på Jordal og allikevel se tomt ut. Det er bare Hamar OL-amfi som tar så mange mennesker bortsett fra Jordal.

2500 mennesker på Jordal betyr 2000 tomme seter, men det er allikevel et veldig bra oppmøte i norsk hockey. Her gjelder det å samle hodene for å finne en løsning på denne problematikken. Jeg mener at vi skal fortsette å presse folk nedover tribunen og stenge av den øverste delen, selv om noen mener at dette er klin kokos og vil ødelegge hele Jordal, men da sier jeg som over. Alle gode forslag tas imot med takk på marius@klanen.no.

De av dere som har tatt turen utenfor roykehjørnet i svingen bak klanen har kanskje lagt merke til at det ganske ofte har stått en buss der. Ultrasbussen følger oss på hjemmekamper og vil gjøre det hele sesongen. Her er det fritt frem for alle som ønsker å komme inn og få seg en forfriskning i pausen. Bussen har vært hyppig brukt så langt, men det er fortsatt plass til flere. Vi ser også på dette som et ledd i å skape et miljø rundt hjemmekampene og

Foto: Kevin Skjøthaug

Foto: Kevin Skjøthaug

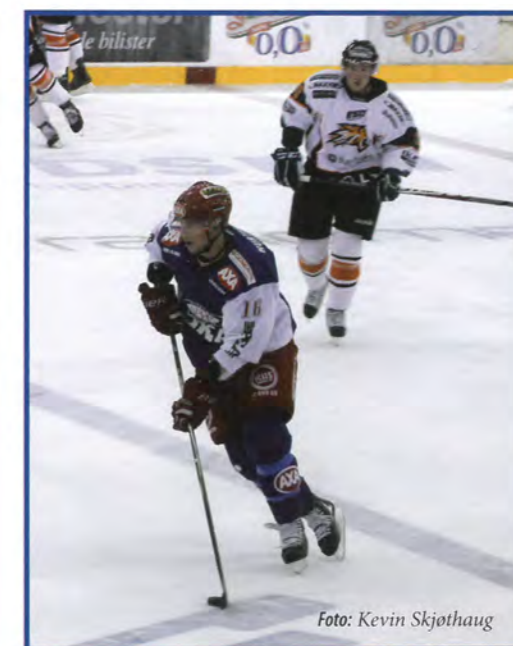

Foto: Kevin Skjøthaug

håper det også kan være med på å sveise sammen flere mennesker som ønsker å bli med på borte-turer.

Noe av det vi kanskje har manglet i supportermiljøet rundt hockey'n er en stor sammensveiset gjeng som reiser og gjør ting sammen. Det er veldig mange bra små miljøer, men jeg tror det kunne blitt enda bedre om vi hadde klart å samle disse noe mer eller enda bedre; trekke til oss enda flere folk. Det å delta på Vertshuset, som mange har gjort, er med på å skape nye bekjenskaper og et enda bedre supportermiljø. Vi skal ikke tvinge folk til verken å gå på pub eller sitte i buss, men jo flere som deltar på ulike arrangementer jo bedre er jeg sikker på at også supportermiljøet vil bli. Jeg håper derfor vi at alle som skal ta turen til Jordal denne vinteren stikker innom et av våre arrangementer og sier hei.

Nytt fra nyåret er at vi også har fått egen spalte i avisa Østbyen som dekker hele Oslo øst. Denne avisa kommer ut en gang i måneden og ramler gratis ned utenfor døra di om du bor på den siden av byen. Her vil vi ha mye fokus på hockey sett fra et supporterperspektiv med stor takhøyde. Er det noen spesielle temaer man ønsker å ta opp som man syntes det burde bli en debatt om så står

mail-adressa mi over her opptil flere ganger, så det er bare å gi lyd fra seg så skal vi se hva vi får til. Skal vi få flere på kamp gjelder det å være synlig. Kjenner du noen eller er du en som kan hjelpe til og få hockey fram i lyset, så benytt deg av den muligheten. Alle bekker små blir som sagt til en stor elv og vi skal bli en hundreårsflom hvor man må klamre seg fast i båten med alt man har.

Fra Klanen sentralt har det ikke på veldig mange år vært så mye giv rundt hockey som det er nå og dette må også hockeysupporteren være bevisst på. Nå er det muligheter for å få gjennomført ting som man har sitti og irritert seg over i alle år. Nå er det viktig å komme på banen. Jeg mener ikke med det at det bare er å skrive inn så skal vi gjøre alt som blir sagt. Det kan til og med hende at du blir bedt om å være med å bidra, men har du noe på hjertet er det nå du skal si det. Vi er åpne for alle forslag og alle bidrag, men det ditt ansvar å komme til oss.

Fremtiden i dine hender.

Marius Wivegh

Årets tur

Tradisjonelt har årets tur i hockey bestått i å ta t-banen fra Ensjø og ned til Bohemen for å feire nok en ny bønne, men år tenkte vi å utvide dette konseptet ved å samle en stor gjeng for å reise ned til Fredrikstad og feie isen med Stjernen på årets nest siste dag, altså den 30. desember.

La det være sagt med en gang: Stjernen fra Fredrikstad er et møkkalag. Stjernen er klubben som Morgan Andersen kaller sitt hjem. Jeg skal ikke bruke mye tid på den fyren der, for han er egentlig gamle nyheter, men for å illustrere et bilde av Stjernen som klubb så kan vi bare nevne at han er superstjerne innenfor de dørene der. Stjernen

er en klubb som aldri har stått høyt i kurs på Oslo øst og en bedre nyttårs gave kunne ikke blitt servert oss. Sitte på bussen hjem og feire seier og tre poeng er den perfekte oppladning til nyttårsaften, at det sitter igjen en haug med rånere i Østfold og sturer rundt nyttårskalkunen gjør ikke saken til noen mindre gladnyhet.

Vi håper alle som har et hockeyhjerte setter av denne dagen og blir med oss for å lade opp til det nye året. Det vil bli satt opp busser fra Vålerenga Vertshus med avreise klokka 17.00. Pris er 150 spenn, men om du er en av de som har tenkt deg på romjuls-kamp mot Rosenborg på Jordal Amfi vil bussen til Fredrikstad være gratis om du tar vare på og viser frem kampbilletten fra Rosenborg-matchen.

Dette kommer til å bli årets happening på borte-is så her gjelder det å melde seg på så tidlig som mulig. Påmelding skjer på marius@klanen.no.

Sprett flaska, festen er i gang!

Vålerenga Håndball i førstedivisjon

Før sesongen skulle man rett opp igjen. Herrelaget skulle vise at to uavgjorte og resten tap i Postenligaen var feil. Man har fått inn masse unge nye spillere som vil blø for drakta og ikke lever man fett av det heller. Men det finnes fortsatt noen som digger det og all ære til dem. Det tar tid å bygge opp varemerket Vålerenga Håndball, premieskapet er ikke det største. Men vi samler på mer enn potetgull for å si det sånn.

■ **Tekst:** MikkelK
■ **Foto:** engasjert.net

Vi er i starten av noe stort hvis alle drar i samme retning. Juniorarbeidet gjøres bra, seniorarbeidet også hvis man bare vinner og vinner kamper. Ikke taper kokoskamper og glemmer å spille to høyre eller at du glemmer klistre på henda så ballen går riktig vei. Herregutta har fått inn mye nytt og de har aldri trent så bra som i sommer under Morten Østreng, også kjent som Obersten, og ikke ukjente Erik Andersen. Han er en ressurs som bare det. Frode Kyvåg med sine hvite sokker og tresko ble ikke brukt. Hvorfor? Erik Andersen har mer erfaring enn hele laget til sammen. Han er en ressurs som må beholdes!

Hverdagen som håndballspiller i Vålerenga betyr mye annet enn bare å trene. Noen jobber, mange studerer og så trener man på kvelden. Men de vil og ønsker at Vålerenga skal bli et slags Nordens Barcelona i Hands også. Den veien er laaang, men tro meg, vi skal klare det innen 2020. Da skal man sitte og flere i skjegget når man tenkte på hvem som åpner hallen i morgen. I 2020 er det laaaange ventelister for å åpne hallen. Ikke minst smake på pølsa som dama i bua har kokt akkurat passe. Hallen på Jordal som tar 20 000 er fullstappa og alle synger «Svikter aldri deg». Når man tar alle titler igjen....

Det er lov å drømme, men da MÅ alle være proffe. Det bygges fortsatt stein på stein både i bredden og på toppen. Klanen er fortsatt med, vi er mellom 20-50 mann på hjemmekamper. Men vi maser aldri på folk, liker man ikke Hands så skal man ikke på kamper. Men ære være, som det som kjent heter, til de som vil. Lyst til å bidra på ett eller annet vis? Så tar man kontakt enten med Klanen eller klubben. Både de og vi trenger ivrige handsfolk.

Ønsker for 2012 i Hands: Herrene rykker opp, damene rykker opp, flere begynner å spille håndball, flere sponser Vålerenga Håndball, 100 Syngende på kamp, Grasrota går til Vålerenga Håndball. Man husker å luften i hallen, det lukter mye promp!

Diverse hjemmesider:

www.klanen.no
www.handball.no
www.vif-handball.no
www.vifhandball.no
www.topphandball.no

Omdømmemas

Årets moteord er ikke de årsferske ordene «rosetog» eller «sutringsfrihet», men «omdømme». Absolutt alt som skjer og alt som noen gjør ser ut til å påvirke det såkalte omdømmet, og dette er ganske skumle saker. Det er slik at når noen gjør noe noen andre misliker, så er for tiden det mest kraftfulle man kan si at «dette er skadelig for omdømmet». Da fryser man liksom til is.

Hva er egentlig omdømme? En definisjon er «summen av forventninger omgivelsene har til et selskaps produkter, service og aktiviteter i forhold til forretningsmessige, sosiale og finansielle prestasjoner». Altså skjæringspunktet mellom forventninger og opplevelser. Men drit i det, siden media har en tendens til å ganske ensidig påvirke dette inntrykket har jeg valgt min egen definisjon: «Medienærverets etterlatte inntrykk».

Hva er så «medienærverets etterlatte inntrykk» av Vålerenga for tida?

Det er ikke bra. Og det er ikke rart heller:

For det første har man levert en uinteressant sportslig innsats. Skikkelig midt på treet i serien, og mer eller mindre rett ut av cup og europacup. Det holder ikke med klubbens voldsomme budsjett, selv om man vet at bare en fjerdedel brukes på sport – mye brukes på anlegg, fiff og administrasjon (men det gjør det sikkert ellers også).

For det andre har man surra det alvorlig til i forbindelse med kjøp av en spiller fra Stabæk. Man framstår som kriminell, slu og rotete. Det står ganske dårlig til det gamle mantra «best i Norden, unike i Europa», og for så vidt det nye «unike i Groruddalen, men i det minste med bærekraftig økonomi» eller hvordan det nå enn var. I hvert fall når man bruker positive fortegn på disse.

For det tredje har mediene en evne til å nesten ensidig fokusere på negativt lada nyheter rundt Vålerenga. Siden vi ikke har noen slagkraftig lokal-

presse er VIF prisgitt rikstabloidene og fjernsynsmidlene, og de er ikke interessert når ting er bra – slik er det bare.

Når man blander disse tre faktorene med det faktum at vi ikke har noen leder som er i stand til å gi oss positiv presseoppmerksomhet, blir det trått. Jeg tror ikke det hadde spilt noen rolle om det hadde vært trener'n, direktøren, formannen, kapteinen eller hvem som helst som sørget for å være medepoteten vår – men noen skulle tatt ansvaret, og skapt entusiasmen som så åpenbart ligger latent i klubben vår.

Resultatet er i hvert fall at «medienærverets etterlatte inntrykk» står til terningkast to, eller noe sånt. Det er ikke omdømmet sitt, det.

Men neste år blir alt bedre! Spillerne kommer til å være dyktigere og heldigere i vinterens treningsarbeid, trener'n kommer til å være revansjesugen og administrasjonen revitalisert. Markedsavdelingen kommer til å signere nye sponsorkontrakter for mange millioner, og spillere av internasjonalt format sloss om å signere for klubben vår! En ny lederskikkelse trer fram og holder Vålerengas mediefane, høyt og stolt! ...og media kommer til å skrive spalte-meter på spalte-meter om østkantklubbens enorme omdømmeomvending.

Til slutt er det sikkert mange som lurar på hvordan det står til med den gamle supergruppen Whitesnake sitt omdømme, og det er ... egentlig ikke så veldig bra det heller. Norgeskonserten i november må sies å ha vært en liten skuffelse. Coverdale

hørtes ut som han var over 60 år gammel. Dette skyldes mest sannsynlig at han er over 60 år gammel. Men det er med gammel hairmetal som med snart hundre år gamle fotballklubber, det snur nok snart. Det er bare å glede seg til de gode tider, og huske på de minnene man har – enn så lenge.

MortenN

INFO FRA STYRET

Forsiden

Sanger

Tifo

Turer

Forum

Fra styret

Bardisken

Sporten

Vi mimrer...

Dilldall

Klansropet

Pressemelding fra Klanen: NOK DRITT NÅ!

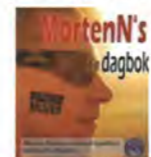
(1. desember 2011 12.55)

Pressemelding fra Klanen: Det eneste som overskygger et kraftig oppgjør med årets sportslige nedtur, er lapskausen som Stabæk og Vålerenga har laget rundt overgangen til en trivelig islending. [Les mer...]

MortenNsDagbok: Alle skal gå? Nei, Nei. ALLE SKAL FÅ!! (gi?)

(2. desember 2011 09.54)

Districtspolitisk talsmann har funnet suksessformelen: Suksessen til Vålerenga er enkel å måle. Den måles i seriegull, cupgull og internasjonal suksess. For å få til slikt må spillere, trenere, støtteapparat, supportere og økonomiske bidragsytere jobbe knallhardt hele året. [Les mer...]

NESTE TUR

blir nok tur igjen snart!

Les mer...

Hva skjer?

- 3.12 17:00 Vålerenga Håndball - Bjørnar
- 4.12 17:00 Storhamar - Vålerenga
- 8.12 18:30 Vålerenga - Lørenskog IK
- 10.12 16:00 Frisk Asker - Vålerenga
- 14.12 19:00 Falk Horten - Vålerenga Håndball

[Hele kalenderen] [Billettinfo] [Terminliste]

Internett-Klanen 2011

Glimret på mange områder med sitt fravær, samtidig som det var tilløp til gnistrende andre steder.

Det dårlige først... Vi har fortsatt en veldig utfordrende hjemmeside, og dette skaper problemer. Det er per i dag ikke mulig å gjøre de tingene man vil, rett og slett fordi systemet setter begrensninger man ikke kan overvinne.

De nye hjemmesidene har lidd voldsomt av at regnskapet over klokketimer til slutt ikke gikk opp hos de involverte. Dette har dessverre bremsert aktiviteten betraktelig. Det har også underveis vært nødvendig å legge om planene flere ganger. Dette først og fremst på grunn av nyvunnen teknologi som utvikler seg voldsomt fort. Det som det måtte enorme tiltak til for tre måneder siden, er to klikk

og et enter unna i dag. Tidligere har vi annonsert med en tidsplan, men det er dessverre umulig nå. Det jobbes med saken, men prosjektet lider av at det er få å dele oppgavene på. Dersom du har lyst eller mulighet til å bidra på prosjektet kan du ta kontakt på e-post: klanenno@klanen.no.

Men, det er også lyspunkter. Forumet går ganske bra, og har gjennomgått en del forandringer. Dette har uten tvil vært med på å kjøre opp kvaliteten på modereringsarbeidet.

Forumet nådde også all-time high. For ordens skyld nevner vi at målingene dette baserer seg på startet i desember i fjor. Klanens medlemmer var tydeligvis i ekstase over Vålerengas knusesie over Brann. 4-1 i Bergen ga i hvert fall et solid bidrag til Vålerengas andel i klikkepotten. Det kommer sikkert godt med.

Facebooksiden har vokst seg inn som en selvsagt del av kommunikasjonen utad. Med noen små, men kraftige tabloide virkemidler har responsen litt uformelt blitt testet. Resultatene er gode, det er både meninger og vilje bak følgerne som nå utgjør litt i overkant av 3000. Det kunne vært noen til.

Følg Klanens offisielle side på Facebook, søk etter Klanen.no.

Gjennom vinteren har vi som mål at vi skal ha «events» til alle ishockeykamper. Vi har også fått på plass en egen leverandør av Hands, som legger inn alle hjemme- og utvalgte bortekamper. Turgruppa har også brukt Facebooksiden til å fronte turene som blir satt opp. Facebooksiden vil være sentral i 2012, med borteturer, åpne møter og enda flere Vålerenga-kamper.

A brown and white cow is standing in a metal wash rack. The cow has a white face and neck, with brown patches on its body. It is looking down and to the left. The wash rack consists of several horizontal metal bars supported by vertical posts. In the background, there is a wooden building with a corrugated metal roof and a wooden fence. The ground is covered with gravel.

Klansropet gratulerer

...tettstedet Lillestrøm med sin første hel-automatiske vaskemaskin for kveg og folk!